

Situació actual del galgo a Espanya

Treball presentat per:

FUSTAGUERAS PUIG, ROGER

MARTÍNEZ LÓPEZ, MARTA

MATEJCEK MARIMON, GISELA

Curs Acadèmic 2011-2012

Facultat de Veterinària a dia 20 de gener del 2012

ÍNDIX GENERAL

0. INTRODUCCIÓ	4
1. HISTÒRIA DEL GALGO.....	5
1.1. Origen, distribució i selecció	5
1.2. La seva velocitat	6
1.3. Races i comportament	7
1.4. El llebrer espanyol	8
2. EL MALTRACTA I L'ABANDONAMENT DEL GALGO	9
2.1. El maltracta i l'abandonament	9
2.2. La legislació empara aquests animals?	11
2.2.1. Situació legislativa a nivell europeu	11
✓ La situació del galgo a Espanya és de preocupació internacional ..	14
2.2.2. Situació legislativa a nivell estatal	17
2.2.3. Situació legislativa a nivell comunitari	19
2.2.4. Situació legislativa a nivell municipal	21
2.3. Podem ajudar a posar fre al maltracta del galgo?	25
2.3.1. Model de denúncia administrativa per suposat maltracta animal	27
2.3.2. Model de denúncia administrativa per suposat maltracta animal	29
3. ACOLLIDA I ADOPCIÓ	31
3.1. Acollida i adopció	31
3.2. Evolució de l'adopció del galgo durant els últims anys	31
3.3. Legislació de l'adopció i acolliment	33
3.4. Protocol i sol·licitud d'adopció	38
3.5. Associacions que promouen l'adopció	42
3.5.1. El finançament.....	42
3.5.2. Les associacions	45
4. ENQUESTES	
4.1. Objectiu de l'enquesta	49
4.2. Preguntes	49
4.3. Comentaris de l'enquesta	54

5. HISTÒRIES REALS	56
5.1. Història del rey	56
5.2. Història de la Yari	59
5.3. Història de l'Ari	61
6. CONCLUSIONS	64
7. BIBLIOGRAFIA	68

Dediquem el treball a Teresa Giménez Candela, professora i fundadora del Màster de Dret Animal de la UAB, qui ens ha orientat en les bases legislatives; així com a les associacions Sos Galgos i Galgos 112, sense les quals, les dades de maltracta, abandonament, adopció i la realitat d'aquesta situació no haguessin quedat impregnades al treball. D'altra banda agrair la col·laboració de Gisela Matecjek i Sandra Borràs, que ens han regalat la seva experiència i història en l'adopció de Rey i Yari.

INTRODUCCIÓ

El Galgo és una raça de gos de caça caracteritzada per la seva alta velocitat en la cursa. Actualment encara és utilitzat per la caça de la llebre i per a competicions en curses de velocitat.

Una part de les persones que utilitzen el galgo com a eina de caça de manera indiscriminada, o bé per a produir diners en competicions, presenten una gran insensibilitat davant aquests animals, on la única mentalitat i objectiu és obtenir els màxim rendiment i beneficis d'aquests, sense tenir en compte el seu benestar.

Una vegada els animals s'han fet vells, s'han lesionat, el seu rendiment s'ha vist disminuït, ja sigui com a caçadors o com a atletes, o simplement mai han esdevinguts bons per aquestes finalitats són sacrificats d'una manera salvatge, dràstica i cruel pels seus propietaris. Aquesta acció és denominada com a "tradicional". La majoria són abandonats i moren per inanició o són trobats atrapats en trampes, d'altres penjats d'arbres, cremats o bé tirats a pous. Així com, tot i ser aptes per a l'activitat esportiva i satisfer el món de les apostes i als caçadors, viuen en condicions precàries, s'utilitzen com a màquines reproductores i són tractats com a objectes.

En aquest treball s'intenta donar a conèixer la realitat d'aquesta situació, des del maltractament fins a la seva salvació, l'adopció.

En primer lloc explicarem la història d'aquests magnífics llebrers, així com en què consisteix el maltracta i l'abandonament. Discutirem la importància de l'acollida i de l'adopció, la única salvació per els galgos.

Tot seguit, gràcies a la ajuda de professionals de la Facultat de Dret, entre els què volem desatacar la professora Teresa Giménez Candela, i Base de dades Legislatives específiques, debatrem sobre la legislació vigent, si es suficient o no, si empara aquests animals, tant a nivell Europeu, Estatal, autonòmic i municipal. Així com, remarcarem la importància de la denuncia dels fets per tal de imputar als maltractadors. D'altra banda hem volgut donar el punt de vista social, la coneixença i sensibilitat sobre aquest tema, mitjançant enquestes socials i l'ajuda del les organitzacions que protegeixen els Galgos. I per finalitzar, gràcies a la col·laboració de Gisela Matejcek i Sandra Borràs, exposarem dos casos reals

1. BREU HISTORIA DEL GALGO

1.1. Origen, distribució i selecció

El gos llebrer té una de les més primitives morfologies canines. La seva gran capacitat per la caça i de proveir aliments a l'ésser humà ha fet que hagi estat considerat un autèntic tresor per les primeres civilitzacions, les quals van descobrir el seu gran potencial. Motiu pel qual aquesta raça s'estén arreu del món; Regne Unit, Itàlia, Rússia, Espanya, entre molts d'altres països.

Hi ha teories que afirmen que foren els Celtes, qui amb la seva expansió migratòria, van estendre els llebres des del Mar Casp per tot Europa. Posteriorment fou introduït a la cultura àrab, i des d'allà a la Índia, incloent Xina, i creuant el Mediterrani per estendre's per l'Àfrica fins a la cultura dels Tuaregs. El llebrer ha anat adaptant-se a cada territori i a cada clima al llarg de la història.

A l'Antic Egipte ja hi ha representacions d'aquests majestuosos i elegants gossos, i tal i com es pot apreciar, la seva aparença no s'ha vist pràcticament modificada amb els segles.

Fou un animal tan valuós, que a l'Edat Mitjana ja hi havia lleis que prohibien als camperols ser posseïdors de llebrers i, fins i tot, la persona que matava a un llebrer es jutjava de la mateixa manera que una persona que havia matat a una altra persona. Però aquesta situació de privilegi ha anat canviant amb els segles, fins al punt de ser una de les races més maltractades.

En el segle II d.C. Flavio Arriano, en *Cynegeticus*, descrivia com era la caça amb els llebrers i la selecció que es feia segons les qualitats físiques d'aquests cans; es preferien gossos longilinis, de proporcions llargues i capaços d'aconseguir altes velocitats, gràcies al seu coll llarg i flexible, donat que els ajuda a augmentar la seva velocitat i maniobrar durant la carrera. El pit havia de ser ample, per tenir una gran capacitat pulmonar, i les potes rectes fermes i amb un gran volum muscular, el seu tronc a part de llarg havia de tenir unes costelles ben sòlides.

El llebrer espanyol, a diferència dels altres llebrers és més petit que l'escocès, el irlandès, el Borzoy o l'Afgano. El motiu d'aquest fet és que les preses del llebrer espanyol acostumen a ser llebres en plena carrera, una peça molt més petita comparada amb les preses dels seus companys; porcs senglars, llops i cérvols. El llebrer espanyol aprofita el moment òptim de la

carrera per caçar a la seva presa, just quan està a escassos centímetres per darrera d'ella o al seu costat i no li cal ajupir gaire el cap, si en canvi, la seva alçada fos més gran aleshores tardaria més temps, i seria el temps necessari perquè la llebre pogués fugir.

1.2. La seva velocitat

Des de les primeres seleccions dels caràcters morfològics en el llebrer, poc ha canviat a l'hora de planificar la seva cria per optimitzar aquesta qualitat, la velocitat. S'ha arribat a mesurar una velocitat de més de 60 km per hora. Realment existeixen moltes xifres per sobre i per sota d'aquesta, però s'hauria d'avaluar conjuntament amb les condicions en les quals es dona la carrera. En un trajecte d'uns 300 metres en una superfície plana i un recorregut recte, la velocitat màxima registrada ha estat de 62 km per hora. Tot i que no és la velocitat punta l'objectiu principal a l'hora de la selecció, ja que també és important la velocitat en el moment de la sortida, la recuperació i sobretot la gran resistència que poden oferir aquests exemplars.

Si examinéssim amb detall cada moviment del llebrer en plena acció, ens hauríem de fixar en les diverses fases de la seva carrera, la propulsió, el frenat, la trajectòria en línia i els desplaçaments variant de direcció, ja siguin corbes lleus o girs de fins a 180 graus. El seu organisme està completament adaptat a aquestes velocitats vertiginoses.

Durant el galop els llebrers mostren la seva màxima extensió, dibuixant una línia quasi paral·lela i propera al terra, trepitjant-lo només quan sigui imprescindible, però aconseguint un gran impuls per arribar a recórrer quasi cinc metres entre salt i salt. Primer aixeca una de les seves potes, seguidament elevarà l'altre per poder-s'hi impulsar amb les seves extremitats posteriors, llançant tot el seu cos cap endavant. Les extremitats posteriors són les que més potencien el moviment del llebrer, transmeten la força cap a la columna vertebral passant per la musculatura lumbar. Aquests músculs destaquen per convertir-se en els responsables de transmetre la força i la potència per tot l'aparell locomotor i aconseguir que es combinin les diferents parts del seu organisme. El cap, el coll i la cua treballen per mantenir l'equilibri i l'impuls a tanta velocitat. El cap del llebrer crida l'atenció especialment per la seva finesa i longitud, tot i que la seva importància radica en que adquireix un gran pes a l'hora de determinar el centre de gravetat. Unida a l'acció d'un coll tan llarg que constitueix una palanca d'impuls i regula la repartició del pes durant la carrera. Així, desplaça cap endavant el bloc cap i coll durant el moviment de l'impuls, quan el llebrer està recolzant les extremitats posteriors. Per això, si el llebrer vol augmentar la seva velocitat, efectua aquest moviment dirigint el cap

en direcció al terra, en un pla lleugerament inferior a l'alçada a la creu. En canvi, quan vol disminuir la velocitat o frenar en sec, dirigeix el cap enrere i distribueix de nou el pes del seu cos. Tot i que la seva constitució física sembla dèbil, està formada per unes vertebres articulades i recobertes per grans músculs i lligaments. Durant la frenètica carrera, la seva cua desenvolupa la funció d'amortidor i continuació de columna vertebral. La seva posició durant la cursa és baixa, si observem cada gir i cada frenada la cua produeix grans sacsejos i girs per ajudar a mantenir la resta del cos estable.

S'han realitzat estudis en els quals s'indica que els llebrers poden fer girs durant la cursa sense perdre velocitat, tot al contrari que els éssers humans que necessiten reduir la seva velocitat per poder mantenir els peus en terra. Per dir-ho així, els llebrers guanyen a les forces centrípètes. Els seus girs, provenen de la zona lumbar, dirigint-se cap a la columna vertebral, convertint les seves llargues extremitats en agents secundaris a aquesta força.

1.3. Races i comportament

- ✓ Afgano
- ✓ Azawakh
- ✓ Borzoi Deerhound escocès
- ✓ Greyhound
- ✓ Irish wolfhound
- ✓ Llebrer espanyol
- ✓ Llebrer italià
- ✓ Llebrer hongarès
- ✓ Saluki
- ✓ Sloughi
- ✓ Whippet

L'aparença general de les diferents races dels llebrers és molt similar en quant a morfologia i caràcter. Es tracta d'un gos de gran mesura, eumètric, subconvex i longilini i dollicocèfal. D'esquelet compacte, cap llarg i estret, tòrax d'ample capacitat, abdomen estret i cua molt llarga. Terç posterior ben aplomat i musculat. Pèl fi i curt o dur i semillarg.

Presenta un caràcter serio, tímid i desconfiat en certes ocasions. Un temperament molt tranquil i discret, però en el moment de caça mostra una gran energia i vitalitat.

1.4. El llebrer espanyol

ESTÀNDARD FCI N° 285/03.06.1998/E

Nom: Galgo español (llebrer espanyol)

Origen: Espanya

Data de publicació de l'estàndard original: 26.05.1982

Classificació FCI: Grup 10; llebrers. Secció 3: llebrers de pèl curt, sense probes de treball.

Utilització: Gos de caça de llebres en carrera, ràpida persecució i guiant-se de la vista. També han estat utilitzats per la caça de conills, de guineus i porcs senglars, però la seva funció principal és la caça de llebres en carrera.

El llebrer espanyol és conegut des de l'Edat Antiga pels Romans, tot i que hem de suposar que la seva arribada i implantació a la Península Ibèrica és molt més anterior. Descendent dels antics llebrers asiàtics, s'ha adaptat a les nostres diferents zones i terrenys ambientals. Es van exportar en grans quantitats per altres països com Irlanda i el Regne Unit durant els segles XVI, XVII i XVIII, sent el nostre llebrer el pare del Greyhound.

2. EL MALTRACTE I L'ABANDONAMENT DEL GALGO

2.1. El maltracta i l'abandonament

El maltracta d'aquests animals comença en el moment que neixen y/o deixen de ser útils per la seva aptitud cacera i esportiva, respecte a la opinió dels seus propietaris. El maltracta és tant físic com psicològic (colpejar-los, cremar-lo, tirar-los a pous, tirar-los àcid, penjar-los d'arbres i torturar-los de moltes altres formes esgarrifoses) i pràcticament sempre va acompanyat d'abandonament y/o assassinat dels animals, degut a les greus ferides o mort per inanició.

Els propietaris que maltracten aquests animals, es justifiquen amb la premissa que és una pràctica rutinària i tradicional: *"Los asesinos afirman que es una muerte digna, por tradición, y que no les pegan un tiro porque un galgo no vale una bala"*.

España es el único país europeo en el que no es insólito encontrarse a un galgo ahorcado en un almendro, con las patas traseras rozando el suelo y las delanteras moviéndose de manera compulsiva. En Castilla-La Mancha lo llaman, con macabra expresividad, "poner al galgo a escribir a máquina".

Es el lado oscuro de la caza con galgo, un sector que mueve 1.000 millones de euros cada campaña y genera más de 27.000 puestos de trabajo directo, según la Federación Española de Galgos. La temporada de caza comenzó en octubre y terminará en febrero. Es el periodo más dramático del año para esta raza. Los animales que no sirven para la liebre son desechados. Según la Federación de Asociaciones Protectoras de la Comunidad de Madrid (FAPA), cada año se abandonan o se matan entre 50.000 y 60.000 galgos.

Galgos sin Fronteras es una de las principales asociaciones implicadas en la recuperación de esta raza. Su presidenta, Cristina García, ha visto de todo:

galgos tirados en una cuneta con una soga al cuello y una bolsa de basura en la cabeza, perros desollados antes de matarlos, o bien tiroteados y lanzados a un pozo. "Para los cazadores, el galgo es una herramienta de usar y tirar, no es un ser vivo", denuncia García. Su organización, junto a otras integrantes de la FAPA, ha entregado 100.000 firmas al Ministerio de Medio Ambiente para solicitar la prohibición de la caza con galgo.

Un animal sacrificado localizado por la ONG Amnistía Animal Madrid.

Hi ha poques dades i estadístiques oficials que ens permetin quantificar el maltractament i/o l'abandonament de gossos en general, i menys si volem concretar en una raça com el Galgo. Tot i així hi ha diferents entitats protectores del Galgo que donen valors aproximats; l'associació SOS GALGOS estimen xifres de més de 60.000 galgos maltractats cada any a Espanya, així com 160 galgos abandonats cada dia. D'altra banda, segons La Federació d'Associacions de Protecció Animal (FAPA) actualment a Espanya moren entre 50.000 y 100.000 galgos sacrificats pels seus amos, perduts o accidentats.

En quant a l'abandonament, hem pogut obtenir xifres aproximades de gossos en general, no tant del Galgo en concret, gràcies a un estudi de la Fundació Affinity que fa cada any. En les dades recollides a l'estudi s'estima que cada tres minuts i mig és abandonat a Espanya un animal de companyia.

Sembla doncs, que el número d'abandonaments en el 2009 ha disminuït en un 2% respecte el 2008. A l'any 2009 es van recollir 115.879 gossos a Espanya. Durant el 2009 les comunitats autònomes on es van recollir més gossos van ser: Andalusia (17.284 gossos, un 14.9%), Catalunya (16.486 gossos, un 14.2%) y la Comunitat Valenciana (13.235 gossos, un 11.5%), les mateixes que l'any anterior 2008.

D'altra banda, les dades d'abandó de gossos per cada 100.000 habitants situen a La Rioja, Illes Balears i Navarra com les comunitats autònomes que més abandonaments, així com a Madrid, Galicia, Aragó o Castella i Lleó les que menys abandonen en relació a la seva població. Altres comunitats com Catalunya, Andalusia i el País Basc, es troben per sota de la mitja d'abandó.

S'estima que un 11.5% de l'abandono és degut a la finalització de la temporada de caça, de manera que se sospita que la major part són Galgos.

Segons Ana Clements, directora de SOS Galgos, en els nuclis rurals de Toledo, Sevilla, Cadis o Jaen, és on es produeixen més abandonaments.

2.2. La legislació empara aquests animals?

El maltracta del galgo, com el maltracta d'altres animals, és un tema de preocupació emergent tant al nostre país, com a d'altres països de la Unió Europea. Malgrat aquest fet, la legislació actual no és massa exhaustiva en aquest àmbit. Hi ha poca legislació ferma disponible i aplicable a aquelles persones que cometen aquest delictes.

Com expressa l'escriptora i periodista Rosa Montero, en el diari "EL PAÍS", "*El Código Penal resulta ridículamente benigno ante el maltrato a los animales. Por ejemplo, torturar hasta la muerte a un animal solo tiene una pena de tres meses a un año de cárcel*". De la mateixa manera, Steven Wise, impulsor del dret dels animals, està d'acord amb aquesta afirmació i diu que "*Els animals són tractats com a coses per la llei*".

Tot hi així el problema principal no és la falta de legislació vigent ferma, sinó que pocs casos d'aquesta crueltat arriben als tribunals.

2.2.1. Situació legislativa a nivell Europeu

En la legislació Europea no hi ha cap llei específica davant del maltracta dels animals. Això és degut a que la legislació Europea va més enllà, es centra principalment en el benestar animal, de manera que inclou indubtablement la penalització per qualsevol forma de maltracta. Així doncs, hi ha la *Declaració universal dels drets dels animals*, que va ser proclamada per la Lliga Internacional dels Drets de l'Animal i de les Lligues Nacionals i posteriorment va ser aprovada per l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO) el 15 d'octubre de 1978 a Londres, i per l'Organització de les Nacions Unides (ONU).

Aquesta Declaració inclou diferents premisses en les quals es declara que una animal també té drets, considera que la ignorància d'aquests drets condueix a la seva transgressió per part de l'espècie humana, causants de crims contra la naturalesa i els animals. Considera que el reconeixement d'aquests drets comporta un equilibri i una coexistència entre l'espècie humana i la resta d'espècies, així com, reafirma que el respecte per part de l'home cap als animals està lligat al respecte dels humans pels seus semblants. I contempla que és molt important infondre aquests valors a través de l'educació i l'observació des de la infantesa per tal de poder comprendre, respectar i estimar als animals.

La **Declaració Universal del Drets dels animals** consta dels 14 articles que exposem a continuació:

Article 1.

- a) Tots els animals neixen igual davant la vida i tenen els mateix dret a l'existència.

Article 2.

- a) Tot animal té dret al respecte.
- b) L'ésser humà, com espècie animal, no té dret d'exterminar o explotar altres animals, ni violar aquest dret. L'ésser humà té l'obligació de posar els seus coneixements al servei dels animals.
- c) Tots els animals tenen dret a l'atenció, a ser cuidats i a la protecció per part de l'ésser humà.

Article 3.

- a) Cap animal serà sotmès a maltractaments i es prohibeixen els actes cruels envers els animals.
- b) En cas que la mort de l'animal sigui necessària, aquesta ha de ser instantània, sense dolor i no ha de generar angoixa.

Article 4.

- a) S'estableix el dret a la llibertat dels animals salvatges i el dret dels domèstics a viure i créixer al ritme i en les condicions pròpies de la seva espècie, i a viure en el seu medi natural, ja sigui terrestre, aeri o aquàtic, a reproduir-se i a poder complir el seu cicle natural de vida.
- b) Tota privació de llibertat, encara que sigui amb finalitats educatives, és contrària a aquest dret.

Article 5.

- a) Tot animal que pertanyi a una espècie que visqui tradicionalment en l'entorn humà, té dret a viure i créixer al ritme i en les condicions de vida i de llibertat que són pròpies de la seva espècie.
- b) Tota modificació d'aquest ritme o condicions que sigui imposada per l'home amb finalitats mercantils, és contrària al susdit dret.

Article 6.

- a) Tot animal que l'home hagi acollit com a company té dret que la duració de la seva vida sigui conforme a la seva longevitat natural.
- b) L'abandonament d'un animal és un acte de crueltat i degradant.

Article 7.

- a) Tot animal de treball té dret a gaudir d'un límit en el temps i la intensitat del seu treball i a una alimentació adequada i al repòs.

Article 8.

- a) Es condemna tota experimentació científica amb animals que impliqui un patiment, tant físic com psicològic, puix que el patiment és totalment incompatible amb els drets de l'animal, ja es tracti d'experiments mèdics, científics, comercials o de qualsevol naturalesa.
- b) Han de ser utilitzades i desenvolupades tècniques alternatives a l'experimentació animal.

Article 9.

- a) Quan un animal és criat per a l'alimentació, ha de ser nodrit, allotjat, transportat i sacrificat sense que res no li produeixi ansietat o dolor.

Article 10.

- a) Cap animal ha de ser explotat per divertiment de l'ésser humà.
- b) Es prohibeixen els espectacles i exhibicions incompatibles amb la dignitat de l'animal.

Article 11.

- a) Tot acte que provoqui la mort innecessària d'un animal és un crim contra la vida, és a dir un biocidi.

Article 12.

- a) Tot acte que provoqui la mort d'un gran nombre d'animals salvatges és un genocidi, és a dir, un crim contra l'espècie.
- b) La contaminació i la destrucció de l'ambient natural conduiran cap al genocidi.

Article 13.

- a) Un animal mort ha de ser tractat amb respecte.
- b) Les escenes de violència en què els animals són víctimes han de ser prohibides en el cinema i la TV, a no ser que serveixin per mostrar els atemptats contra els drets dels animals.

Article 14.

- a) Els organismes de protecció i salvaguarda dels animals han de ser representats a nivell governamental.
- b) Els drets de l'animal han de ser defensats per la llei com ho són els drets dels humans.

✓ La situació del galgo a Espanya és de preocupació internacional

D'altra banda se sap que la preocupació del maltracta de galgos ja ha arribat a nivell Europeu. Hi ha molts països alarmats per aquesta situació. S'han format diferents associacions on es potencia la sensibilitat, l'educació i la coneixença d'aquest fet, així com promouen l'adopció d'aquests galgos maltractats.

França i Anglaterra són països molts sensibilitzats amb aquest tema; han creat diferents associacions per tal de fomentar l'adopció i donar noves oportunitats aquests galgos.

Lévrier mon Amour- Adoption des lévriers martyrs d'Espagne
Sauvetage, Adoption, Protection des Lévriers Martyrs

ACCUEIL LES ÉVÉNEMENTS CONTACT GALERIE PHOTOS SOUTENEZ-NOUS LES VIDÉOS

RECHERCHER SUR LE SITE

OK

LETTRE D'INFORMATION
En inscrivant votre email, vous recevrez gratuitement les bulletins d'information de Lévrier mon Amour- Adoption des lévriers martyrs d'Espagne.

Saisissez votre e-mail OK

ASSOCIATION
Présentation
Actions : Récit de nos Sauvetages.

PETITION : Pétition adressée au Gouvernement Espagnol

PETITION A SIGNER, pour obliger le Gouvernement Espagnol à prendre conscience du sort réservé aux Galgos, et à légiférer pour arrêter cette infamie!
Pour signer:
Cliquer ici

Vous trouverez ci-dessous le texte de cette pétition initiée par Greyhounds in Need (GIN) Association de protection des Lévriers, et adressée au Gouvernement Espagnol. Actuellement l'Espagne exerce la présidence du Conseil de l'Europe, il est donc d'une grande importance d'attirer l'attention sur cette atroce cruauté.

Les traités qui régissent actuellement la Communauté Européenne et la législation en Europe ne protègent pas suffisamment le bien être animal, comme il devrait l'être en Espagne, le Gouvernement Espagnol étant le seul qui puisse légiférer pour en finir avec le traitement cruel des lévriers en Espagne.

S'il vous plaît, signez cette Pétition avant le 30 avril 2010 afin de faire prendre conscience de la portée de la préoccupation du peuple européen à ce sujet.

CALENDRIER

Janvier 2012

Lu	Ma	Me	Je	Ve	Sa	Di
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ACTUALITÉS

SITUEE EN GIRONDE - 33

MISE A JOUR DU 4 Janvier.

INFORMATIONS.

PHOTOS DE LA SEMAINE

ANNIVERSAIRE DE LEUR ADOPTION.

how can you help?

Greyhounds in Need

Founded by Anne and Arthur Finch
Patrons: Jilly Cooper OBE
Alexandra Bastedo

Dedicated to the welfare and rescue of greyhounds especially those in Spain

SUPPORTERS' GUIDE TO ORGANISING FUNDRAISING EVENTS AND OTHER WAYS TO HELP

Registered charity in England and Wales No: 1069438
33, High Street
Wraysbury, Middlesex
TW19 5BA UK

Tel: 01784 483206
Fax: 01784 482501

Email: info@greyhoundsinneed.co.uk
Website: www.greyhoundsinneed.co.uk

Gràcies a molts ciutadans i moltes organitzacions, que van informar a la Eurocàmara de que a diferents regions d'Espanya, principalment a Extremadura i Andalusia, maltractaven cruelment als galgos. Van ser informats del tipus d'agressions mitjançant explicacions dels fets, vídeos i fotografies; informaren que això es fa de manera rutinària i tradicional.

Els diputats de l'Eurocàmara com Schlyter, Kartika Tamara Liotard y Raül Romeva, entre d'altres, van quedar escandalitzats, i van executar una carta al president del Govern, Jose Luis Rodríguez Zapatero, a data de 05 d'Octubre de 2011, per demanar explicacions a Espanya per la crueltat exercida sobre els galgos, així com demanar que s'endurís el marc legal per tal de reduir el maltracta d'animals.

A continuació presentem una còpia d'aquesta carta.

European Parliament
Wiertzstraat 1
B-1047 BRUSSEL
Belgium

Kartika Tamara LIOTARD
Member of European Parliament

October 4, 2011-10-03

Sr. D. José Luis Rodríguez Zapatero
Presidente del Gobierno
Palacio de la Moncloa
Avda. Puerta de Hierro, s/n.
28071 Madrid. (España).

Dear Sr. D. José Luis Rodríguez Zapatero,

With this letter we as Members of European Parliament want to express our concerns about the ongoing cruelty against the Galgos in Spain.

Members of the public, as well as many rescue organisations, have informed us about many cases of abuse and outright cruelty. Galgos are found severely beaten, burned alive, doused in acid, dumped in wells, tied down in grottos and left to die, hanged, or tortured in other ways.

We welcome the fact that Spain has improved national legislation against animal abuse back in 2010, by condemning animal cruelty in Art. 337 of the Spanish Penal Code. Still it appears that only a very small amount of cruelty cases end up in court, sometimes even if the Seprona, the environmental arm of the Guardia Civil, has made a case.

Referring to Article 13 of the Lisbon treaty, which states that animals are sentient beings and that Member States should pay full regard to the welfare requirements of animals, we call on Spain to enforce their national laws on animal welfare and put an end to these cruelties.

We respect the cultural traditions of all member states. But these can not be an excuse for this kind of atrocities against living beings.

We sincerely hope for an urgent response from the Spanish government and are confident that it recognizes the importance of animal welfare.

Yours sincerely,

Carl Schlyter
President of the Intergroup on Animal Welfare
Member of European Parliament

Kartika Tamara Liotard
Member of European Parliament

Raul Romeva
Member of European Parliament

kartikatamara.liotard@europarl.europa.eu
B-1047 Bruxelles / Brussel - Tel 0032 2 28 45778
F-67070 Strasbourg - Tel 0033 3 88 1 75778

2.2.2. Situació legislativa a nivell Estatal

Ni en el codi civil, ni en la constitució Espanyola, hi ha alguna Llei de protecció animal com a tal. A la constitució Espanyola, l'article 148, el govern espanyol dóna les competències a cada comunitat autònoma pel que fa referència a protecció i benestar dels animals de companyia.

Tot i així, el Codi Penal Espanyol disposa de dos articles, l'article 337 i l'article 631 aplicables en el cas de maltractament i/o abandonament de galgos.

❖ Llei Orgànica 5/2010 del Codi Penal Espanyol

Llei Orgànica 10/1995, de 23 de Novembre, del Codi Penal, en la redacció segons la Llei Orgànica 15/2003, del 25 de novembre, per la que es modifica la Llei Orgànica 10/1995, del 23 de novembre, del Codi Penal (BOE número 283 de 26/11/2003) i la **Llei Orgànica 5/2010**, del 22 de juny, per la que es modifica la Llei Orgànica 10/1995, del 23 de novembre, del Codi Penal (BOE número 152 de 23/6/2010).

Article 337 - Modificat

El qui per qualsevol mitjà o procediment maltracti injustificadament a un animal domèstic o amansit, causant-li la mort o lesions que menyscabin greument la seva salut ha de ser castigat amb la pena de tres mesos a un any de presó i inhabilitació especial d'un a tres anys per l'exercici de professió, ofici o comerç que tingui relació amb els animals.

Ley Orgánica 5/2010, de 22 de junio, por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal.

BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO - Núm. 152 Miércoles 23 de junio de 2010 Sec. I. Pág. 54854

Se modifica el artículo 337, que queda redactado como sigue:

«El que por cualquier medio o procedimiento maltrate injustificadamente a un animal doméstico o amansado, causándole la muerte o lesiones que menoscaben gravemente su salud, será castigado con la pena de tres meses a un año de prisión e inhabilitación especial de uno a tres años para el ejercicio de profesión, oficio o comercio que tenga relación con los animales.»

Article 631.

1. Els qui abandonin un animal domèstic en condicions en que pugui perillar la seva vida o la seva integritat han de ser castigats amb la pena de multa de 15 dies a 2 mesos.

Article 632.

2. Els qui maltracten cruelment als animals domèstics o qualsevol altres en espectacles no autoritzats legalment sense incórrer en els casos que preveu l'article 337 han de ser castigats amb la pena de multa de 20 a 60 dies o treballs en benefici de la comunitat de 20 a 30 dies.

2.2.3. Situació legislativa a nivell comunitari

Com ja hem dit anteriorment, el govern Espanyol deroga les competències que fan referència a protecció i benestar dels animals de companyia, a les comunitats autònomes, mitjançant l'article 148 la constitució Espanyola. A continuació exposem la legislació de les comunitats autònomes, fent especial èmfasi en la nostra comunitat, Catalunya.

Legislació de les comunitats autònomes sobre Protecció animal:

Comunitat autònoma	Legislació sobre el maltracta i abandonament
Aragó	Llei 11/2003 de protecció animal
Extremadura	Llei 7/2005 (Mod. Llei 5/2002 de protecció animal)
País Basc	Llei 6/1993 de protecció animal
Canàries	Llei 13/2002 de protecció animal
Catalunya	Decret legislatiu 2/2008 de protecció animal
Castella Lleó	Decreto legislatiu 134/1999 de protecció animal
Castella la manxa	Llei 7/1990 de protecció animal
Comunitat de Madrid	Llei 1/1990 de protecció animal
Comunitat Valenciana	Llei 12/2009 (Mod. Llei 4/1994 de protecció animal)
Andalusia	Llei 11/2003 de protecció animal
Murcia	Llei 10/1990 de protecció animal
Navarra	Llei Floral 7/1994 de protecció animal
Galícia	Decret legislatiu 153/1998 de protecció animal
Illes balears	Llei 1/1992 de protecció animal
La Rioja	Llei 2/2000 de protecció animal
Cantàbria	Llei 3/1992 de protecció animal

Comunitat autònoma: CATALUNYA

- ❖ **Decret Legislatiu 2/2008**, de 15 de abril, per el que s'aprova el "*Texto refundido de la Ley de protección de los animales*".

Article 4.

Obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'animal

- 4.1. Les persones propietàries i posseïdores d'animals han de tenir-los en bones condicions higièniques i sanitàries de benestar i de seguretat, d'acord a les característiques de cada espècie.
- 4.2. La persona posseïdora d'un animal ha de subministrar-li atenció veterinària bàsica per garantir la seva salut.

Article 5.

Prohibicions

Queden prohibides les actuacions següents respecte als animals:

- a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol pràctica que els hi produeixi sofriment o danys físics o psicològics.
- b) Subministra'ls-hi substàncies que els hi puguin causar alteracions de la salut o del comportament, excepte en casos acceptats per la normativa vigent o per prescripció veterinària.
- c) Abandonar-los.
- d) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higiènic sanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.
- f) No facilitar-los la suficient alimentació.
- a) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Article 44.

Infraccions

44.4. Són infraccions molt greus

- a) Maltractar o agredir físicament als animals, si comporta conseqüències molt greus per la seva salut.
- b) Abandonar animals, si es realitza en unes circumstàncies que comporten danys greus.

Article 45.

Multes, decomís i tancament de instal·lacions

45.1 Les infraccions comeses contra aquesta Llei es sancionaran amb multes de fins a 20.000 euros.

2.2.4. Situació legislativa a nivell municipal

Cada municipi té la seva Ordenança sobre la protecció, tinença i la venda d'animals, a on s'expressen diferents articles que defensen certs drets dels animals, així com expressen deures dels ciutadans respecte als animals. A continuació exposem la situació legislativa municipal de la nostra comunitat autònoma.

Legislació de la Província de Barcelona

El Plenari del Consell Municipal en la sessió ordinària a data del 22 de desembre del 2003, va acordar: Aprovar definitivament l'Ordenança sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals, la qual cosa es fa pública per al general coneixement, publicant-se en el Butlletí Oficial de la Província. En aquesta ordenança esmenta, mitjançant diferents articles, la defensa de la protecció dels animals:

Article 3.

Fa referència a tant l'ajuntament provincial com qualsevol ciutadà té el dret de gaudir dels animals i el deure de protegir-los d'acord amb l'article 45¹ de la Constitució Espanyola. Així com, estableix que tothom té el deure de complir les normes contingudes en aquesta Ordenança i de denunciar els incompliments que presenciïn o dels quals en tinguin coneixement.

Article 10.

Prohibicions

Prohibeix tant el maltracta, com la agressió que afecti físicament o psicològicament els animals. Així com l'abandonament dels mateixos. D'altra banda exigeix que els animals estiguin en bones condicions, respecte a instal·lacions, alimentació i exercici.

¹ Art. 45 de la Constitució Espanyola:

1. Todos tienen el derecho a disfrutar de un medio ambiente adecuado para el desarrollo de la persona, así como el deber de conservarlo.

2. Los poderes públicos velarán por la utilización racional de todos los recursos naturales, con el fin de proteger y mejorar la calidad de la vida y defender y restaurar el medio ambiente, apoyándose en la indispensable solidaridad colectiva

Article 11.

Esmenta que el sacrifici dels animals només es podrà realitzar en les condicions previstes per la normativa aplicable i, en tot cas, s'ha d'efectuar de manera indolora, amb l'atordiment previ de l'animal, i en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània. Així com que el sacrifici ha de ser sota control veterinari.

Article 15.

Estableixen les normes per la protecció dels animals domèstics, en què s'esmenta que les persones propietàries o posseïdores d'animals domèstics han de mantenir-los en bones condicions higienico-sanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les necessitats pròpies de cada espècie.

Legislació de la Província de Girona

El Ple de la Corporació, en la sessió ordinària del dia 14 de juliol de 2009, va aprovar definitivament l'Ordenança municipal de protecció, control i tinença d'animals.

Article 4.

Condicions de tinença

- a) Disposar de les condicions higièniques, sanitàries, de benestar i de seguretat òptimes per al seu allotjament, maneig i tracte.

Article 13.

Prohibicions

Queda expressament prohibit respecte els animals:

- a) Maltractar-los, agredir-los i/o afectar-los físicament o psicològicament.
- b) Abandonar-los.
- c) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienico-sanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.
- d) Practicar-los mutilacions, extirpar-los parts del cos o òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per garantir la salut de l'animal o per limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva.
- e) No facilitar-los l'alimentació suficient i equilibrada per mantenir uns bons nivells de nutrició i salut
- f) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Legislació de la Província de Tarragona

L'ajuntament de Tarragona elabora la "Ordenança General de convivència ciutadana i ús dels espais públic de Tarragona" On s'exposen diferents articles equivalents a l'Ordenança municipal de protecció, control i tinença d'animals de la resta de Municipis.

Article 164.

Possessió d'animals

1. Les persones propietàries i posseïdores d'animals han de mantenir-los en bones condicions higienico-sanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie, i complir amb totes les obligacions i deures que la llei imposa per ésser posseïdor d'un animal.

Article 170.

Maltractament als animals

1. Tot maltractament als animals resta prohibit i es castigarà d'acord amb el previst en la legislació en matèria de protecció dels animals.
2. Resta prohibit afectar de qualsevol manera la llibertat i integritat dels ocells i els animals no danyosos que romanen als espais públics de la ciutat. En especial, no és permès fer-los ferides voluntàriament o colpejar-los de forma violenta, repetida o abusiva, o privar-los d'aliments, aire, moviment o llum.
3. La inobservança d'aquesta obligació tindrà la consideració de falta lleu, sempre que no tingui una sanció més greu d'acord amb la legislació sectorial aplicable.

Article 172.

Abandonament

1. Totes les persones que desitgin desfer-se d'un animal del qual són posseïdores o responsables hauran de lliurar-lo als serveis municipals de recollida d'animals o a una societat protectora. En cas que l'abandonin, seran sancionats d'acord amb el que prevegi la legislació en matèria de protecció dels animals.

Legislació de la Província de Lleida

Amb data 23 de febrer 2007, el plenari de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Lleida, ha aprovat de forma definitiva l'Ordenança municipal sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals.

Article 4.

3. Els propietaris i posseïdors d'animals de companyia estan obligats a mantenir-los en bones condicions higienico-sanitàries, a proporcionar-los l'alimentació i les atencions pertinents, tant per al tractament de malalties com per les condicions d'allotjament i a aplicar les mesures sanitàries preventives i obligatòries que l'autoritat competent disposi.

Article 5

Prohibicions

- a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi patiments o danys físics o psicològics
- b) Abandonar-los
- p) Matar-los per joc o torturar-los

2.3. Podem ajudar a posar fre al maltracta del galgo.

Com hem comentat anteriorment, un dels problemes principals no és la falta de legislació, sinó la falta de denuncia d'aquests delictes, ja sigui per falta de coneixement, o per falta d'informació.

Si girem la cara quan davant nostre s'està maltractant a un animal, indirectament ens fem còmplices del delicte. Hem de saber que si hi ha legislació que permet jutjar als agressors, però per poder jutjar-los necessiten la nostra ajuda, necessiten que no ens tremoli la mà alhora de fer una denúncia.

Com diu Teresa Giménez Candela, doctorada en Dret Animal, *"La forma más efectiva de poner en conocimiento del órgano competente una infracción administrativa en materia de protección de los animales es por medio de una denuncia administrativa"*.

Gràcies a moltes associacions tals com, El Refugio, Sos Galgos, Galgos 112, Galgos Sin Fronteras, entre d'altres, que es dediquen a la recollida d'animals abandonats, així com la prevenció mitjançant programes educatius i la denuncia de casos de violència i abandonament per part de la societat, es va aconseguir la reforma legislativa de l'article 337 del Codi Penal Espanyol, el 22 de Juny de 2010, donant lloc a una millor protecció dels animals. Així com també es va aconseguir que des de l'Eurocàmara es donés un toc d'atenció al Govern Estatal, demanant que s'endurissin les lleis de Protecció Animal.

Gràcies a la reforma de l'article, i a les noves polítiques educatives, segons Nacho Paunero, president de la Protectora "El Refugio", es calcula que les causes judicials per aquest tipus de delicte augmentaran en un 300%, dient que això és positiu ja que el número de sentències condemnatòries també augmentarà de la mateixa forma.

D'altra banda és molt important la denuncia d'aquest fet, ja que s'està relacionant el fet de maltractar animals amb un comportament antisocial del maltractador. Segons Cristina de Martos, *"Aquellos que abusan de los animales, según indican los expertos, son hasta cinco veces más propensos a cometer crímenes violentos contra las personas"*.

Altres intel·lectuals com Francisco Montañés, jefe de Psiquiatria de la Fundación Hospital de Alcorcón, també ha publicat un article en que posa de manifest que hi ha nens que maltracten als animals de manera reiterativa i disfrutant.

El 2002, la revista *'Journal of the American Academy of Psychiatry and the Law'* va fer públic un estudi en el que s'associava els actes repetitius de crueltat amb el animals a la infància amb el desenvolupament d'un trastorn de personalitat antisocial, la presència de actituds antisocials i l'abús de substàncies.

"Aproximadamente, la mitad de los individuos asociales incurre en conductas sádicas y si lo hacen antes de los 10 años el pronóstico es peor", cita Francisco Montañés.

Frank Ascione, del departament de Psicología de la Universitat de Utah (EEUU) i reconegut expert, va escriure al "Boletín de de Justicia Juvenil en 2001": *"El abuso de animales y la violencia interpersonal comparten características: ambos tipos de víctimas son criaturas vivas, tienen capacidad para experimentar dolor y podrían morir a consecuencia de las lesiones infligidas"*.

De manera que és molt important denunciar el maltracta animal. Com diu Daniel Dorado Alfaro, advocat especialista en causes de maltracta animal, *"Se trata, aparte de una obligación moral, de un imperativo legal"*.

Per tal de protegir els animals, hi ha dos vies sancionadores: la via administrativa en el cas del maltracta lleu. És menys dura, es pot considerar com a prevencionista. S'apliquen sancions o treballs a la comunitat, com per exemple treballar en una protectora per tal de sensibilitzar al maltractador. D'altra banda, hi ha la via penal, que s'aplica en cas de maltracta moderat o greu i que generalment s'ha donat a conèixer per algun tipus de canal de comunicació públic. És la branca més dura del dret i la seva finalitat és el càstig i la repressió.

Així doncs, per tal per tal d'educar a la ciutadania i de potenciar les denúncies contra aquest delicte, diferents associacions i/o pàgines webs oficials, dedicades a la protecció dels animals, faciliten guies de denuncia als ciutadans.

A continuació exposem les dos tipus de denuncia;

2.3.1. MODELO DE DENUNCIA ADMINISTRATIVA PARA SUPUESTOS DE MALTRATO ANIMAL

ORGANISMO A QUIEN SE DIRIGE
(AYUNTAMIENTO U ÒRGANO COMPETENTE)

Nombre y apellidos del denunciante (...). mayor de edad, vecino de (...), con domicilio en (...) y con NIF número (...) actuando en nombre y representación propio

/como representante de (...) nombre de la entidad de protección animal, según documento acreditativo que se adjunta,

comparezco ante este organismo y como mejor proceda en Derecho,

DIGO

Que por medio del presente escrito formulo **DENUNCIA** por escrito por incumplimiento de *(normativa infringida)*, / y (si se conociere: *contra nombre y apellidos del denunciado y otros datos si se supieran / y frente a todos aquellos que pudieran resultar responsables tras el expediente sancionador que se instruya y resuelva*),..... por los hechos que se detallan a continuación:

HECHOS

I. En fecha.....

(Descripción de los hechos y las circunstancias en que ocurrieron, lugar, personas involucradas, acciones contra los animales, etc. intentando, dentro de lo posible, ordenar los datos cronológicamente, de la forma más simple).

II. La conducta del denunciado incumple lo establecido en (citar la ordenanza del Ayuntamiento). La conducta denunciada también infringe las obligaciones impuestas en (citar legislación autonómica/estatal).

III. Como prueba de estos hechos adjunto al presente escrito las siguientes pruebas (documentos enumerados): *(fotografías, vídeos, testimonios, etc.)*

IV.- La competencia para el inicio y tramitación del expediente sancionador por los hechos denunciados corresponde a al que me dirijo, de conformidad con lo establecido ensin perjuicio de la competencia para su resolución, conforme a.....

Por todo lo expuesto,

SE SOLICITA

Se admita el presente escrito y la documentación gráfica adjunta (fotografías que se unen como documentos enumerados delal), se tenga por formulada la denuncia por los hechos descritos y en su virtud, se ordene la incoación de un expediente sancionador por incumplimiento delcontra la/s persona/s denunciadas (en su caso), con imposición de las sanciones pertinentes.

En su caso

Se decomise al/los animal/es maltratado/s para procurele/s unas condiciones de cuidado, protección y bienestar de acuerdo con la normativa aplicable.

Se me de traslado de las actuaciones practicadas en el expediente que se instruya como parte interesada.

Se lleven a cabo las actuaciones necesarias para evitar la vulneración del ordenamiento jurídico y en concreto, que se intensifique la actividad inspectora de (*órgano administrativo*) para prevenir la comisión de actos infractores como el que se ha detallado en la presente denuncia.

En (...), a (...) de (...) de (...)

Firma

2.3.2. MODELO DE DENUNCIA PENAL PARA SUPUESTOS DE MALTRATO ANIMAL

AL JUZGADO DE1ª/2ª, etc. INSTANCIA, INSTRUCCIÓN, GUARDIA de (POBLACIÓN) u otro órgano donde se presente la denuncia.

Nombre y apellidos del denunciante (...), mayor de edad, vecino de (...), con domicilio en (...) y con NIF número (...)

/como representante de una entidad de protección animal, según documento acreditativo que se adjunta,

comparezco ante este Juzgado (o comisaría de policía u otra autoridad competente) y como mejor proceda en Derecho,

DIGO

I. Que por medio del presente formulo DENUNCIA por escrito (si se conociere: contra *nombre y apellidos del denunciado y otros datos si se supieran*) / y frente a todos aquellos que pudieran resultar responsables tras la instrucción que se practique), por el presunto delito de (...), tipificado en el artículo (...) del Código Penal. (Esta parte puede omitirse si no se sabe exactamente qué legislación se incumple).

II. Que los hechos en los que se basa la presente denuncia son los siguientes: (...)

(Descripción de los hechos supuestamente delictivos y las circunstancias en que ocurrieron, lugar, personas involucradas, etc. intentando, dentro de lo posible, ordenar los datos cronológicamente, de la forma más simple).

III. Como prueba de estos hechos adjunto al presente escrito las siguientes pruebas (documentos enumerados): (fotografías, vídeos, testimonios, etc.)

En su virtud,

SUPLICO AL JUZGADO

Que tenga por presentado este escrito de denuncia, junto con los documentos que se acompañan, y se proceda a la averiguación y comprobación de los hechos, para que, tras los trámites legales oportunos, se enjuicie en su día a las personas implicadas en los mismos.

Es justicia que solicito,
En (...), a (...) de (...) de (...)

Firma

3. ACOLLIDA I ADOPCIÓ

3.1. Acollida i adopció

Cada vegada són més les famílies que descobreixen el galgo com animal de companyia. Recentment poca gent es plantejava de tenir a casa a aquest animal atlètic, gairebé sense grassa i amb una musculatura explosiva, però molt apreciat i utilitzat com a caçador i per competir en carreres pel negoci de les apostes. La seva velocitat esdevé la seva pròpia sentència de mort, maltractament i abandonament.

La única alternativa ètica i responsable, així com justa per aquests animals abandonats és la seva adopció o acolliment. A Espanya existeixen més de 9.000 protectores d'animals, X de galgos, la majoria de les quals es troben superpoblades, amb falta d'espai i instal·lacions, deutes econòmiques i amb poques o cap subvenció pública. Les més afortunades disposen de refugis més amplis, però d'altres subsisteixen gràcies a cases d'acolliment temporal, on voluntaris cuiden als animals a la seva pròpia vivenda fins que se'ls troba un adoptant o bé un espai en algun dels recintes.

Una adopció no només salva la vida de l'afortunat que ha trobat una llar, sinó també dona la oportunitat de que un segon animal pugui ser recollit i atès degudament.

3.2. Evolució de l'adopció del galgo durant els últims anys.

La sensibilització al voltant del galgo va començar a Barcelona a finals dels anys noranta, al mateix temps que es tancava a la capital el penúltim canòdrom de Catalunya. Les carreres de galgos, amb un èxit notable per les apostes durant molts anys enrere, van caure fins al seu tancament.

A Catalunya i al nord d'Espanya, així com a països europeus on hi ha molta més sensibilitat pel benestar animal, la resposta enfront la problemàtica dels galgos és força àmplia. S'acullen molts galgos a països com ara Anglaterra, França, Bèlgica, Holanda, Suïssa, Alemanya, Itàlia i

inclús els Estats Units. En canvi, les comunitats autònomes que existeix la tradició de caça amb galgo està demostrat que es donen menys adopcions, se suposa que per por a represàlies dels propis caçadors.

L'evolució de l'adopció del galgo durant els últims anys és notablement favorable. Les adopcions s'estan multiplicant de forma important durant els últims anys. Les pressions de les protectores de galgos, de les protectores d'animals, de la xarxa social, així com l'augment de la divulgació de la informació estan impulsant l'augment de les adopcions de forma considerable.

S'ha de indicar que no hi ha dades oficials a nivell espanyol sobre l'evolució de l'adopció i acolliment del galgo, tot i que si hi ha forces articles i notícies publicades per protectores i ajuntaments de municipis on s'exposa una evolució positiva de l'acolliment i adopció.

3.3. Legislació d'adopció i acolliment

Legislació a nivell de la Comunitat Autònoma - CATALUNYA

La legislació vigent a Catalunya es regeix per el **Decret Legislatiu 2/2008**, del 15 d'abril, pel que s'aprova el "*Texto refundido de la Ley de protección de animales*".

A continuació presentem els articles importants en temes d'adopció i acollida.

Article 15.

Identificació

15.1. Els gossos, els gats i les fures han de ser identificats mitjançant:

- a) Una identificació electrònica amb la implantació de un microxip homologat.
- b) Altres sistemes que es poden establir per via reglamentària.

15.2. La persona o entitat responsable de la identificació de l'animal ha d'entregar a la persona posseïdora de l'animal un document acreditatiu en que constin les dades de la identificació establertes per l'article 14.2. Així com, s'han de comunicar les dades de la identificació al Registre general d'animals de companyia en el període de 20 dies des de la seva identificació.

15.3. Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia que provinquin d'altres comunitats autònomes o de fora d'Espanya i que passin a ser residents a Catalunya hauran de validar la seva identificació y registrar-los d'acord amb el procediment que s'estableix per reglament.

15.4. La identificació dels gossos, dels gats i de les fures constitueix un requisit previ i obligatori per efectuar qualsevol transacció de l'animal i ha de constar en qualsevol document que faci referència a l'animal en qüestió. Qualsevol transacció duta a terme sense que consti la identificació de l'animal és nul·la i està com per no efectuada.

Article 16.

Recollida d'animals

16.1. Correspon als ajuntaments recollir i controlar als animals abandonats, perduts o assilvestrats, així com controlar els animals salvatges urbans.

16.2. Els ajuntaments poden delegar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 a locals supramunicipals, sempre sota el principi de la millora en l'eficiència del servei i sota l'aplicació dels preceptes d'aquesta Llei.

16.3. Els ajuntaments han de disposar de centres de recollida d'animals abandonats o perduts adequats i amb capacitat suficient pel municipi, o convenir la realització d'aquest servei a locals supramunicipals o amb altres municipis.

16.4. En la presentació del servei de recollida d'animals abandonats o perduts, els ajuntaments o locals supramunicipals, sense perjudici de la seva responsabilitat en el compliment de la normativa aplicable, poden concertar la execució amb entitats externes, preferentment amb associacions de protecció i defensa dels animals legalment constituïts o amb empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

16.5. El personal que treballi en els centres de recollida d'animals de companyia i que porti a terme feines de recollida o manipulació de dits animals haurà d'haver assistit a un curs de cuidador o cuidadora d'animals, on les seves característiques i contingut hauran d'ésser establerts pel reglament.

16.6. Els ajuntaments o locals supramunicipals, per sí mateixos o mitjançant associacions de protecció i defensa dels animals col·laboradors del departament competent en matèria de medi ambient, d'acord amb el previst en l'article 20, hauran de confiscar els animals de companyia si hi ha indicis de que se'ls maltracta o tortura, si presenten símptomes d'agressions físiques, desnutrició o atenció veterinària deficient o si es troben en instal·lacions indegudes.

Article 17.

Recuperació d'animals

17.1. L'ajuntament o, si procedeix, el local supramunicipal corresponent ha de fer-se càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o, si procedeix, sacrificats segons el que estableix l'article 11.2.

17.2. El període per recuperar un animal sense identificació es de 20 dies. L'animal s'ha d'entregar amb la identificació corresponent i previ pagament de totes les despeses originades.

17.3. Si l'animal porta identificació, l'ajuntament o, si procedeix, el local supramunicipal corresponent ha de notificar a la persona propietària o posseïdora que té un període de 20 dies per recuperar i abonar prèviament totes les despeses originades. Transcorregut aquest període, si la persona propietària o posseïdora no ha recollit l'animal, aquest es considerarà abandonat i podrà ser cedit, acollit temporalment o adoptat.

Article 18.

Acollida d'animals

18.1. Els centres de recollida d'animals abandonats o perduts hauran d'afrontar a les peticions d'acolliment d'animals de companyia, les quals hauran de ser formulades per escrit.

18.2. L'acollida dels animals de companyia s'ha d'ajustar als requeriments següents:

- a) Els animals han de ser identificats prèviament a l'acolliment.
- b) Els animals han de ser desparasitats, vacunats i esterilitzats d'acord amb el que preveu l'article 11.3, per garantir-ne unes condicions sanitàries correctes.
- c) S'ha d'entregar un document on constin les característiques i les necessitats higienico-sanitàries, etològiques i de benestar de l'animal.
- d) Cada centre haurà de portar el llibre de registre esmentat en l'article 21. b) amb les dades de cada animal que hi ingressa, de les circumstàncies de captura, trobada o lliurament, de la persona que n'ha estat propietària, si fos coneguda, així com de les dades de l'animal. L'especificació de les

dades que han de constar en el Registre s'ha d'establir per via reglamentària.

18.3. Els centres de recollida d'animals abandonats han de disposar de les corresponents mesures de seguretat per garantir la integritat física i psíquica dels animals, evitar la fugida i limitar el nombre d'animals que convisquin en grups, per tal d'evitar baralles i la propagació de malalties infecto-contagioses. S'hauran de fixar per reglament els requisits que aquests centres hauran de reunir per complir el què estableix la llei. El control dels requisits previstos en aquest apartat corresponen als ajuntaments tant en els seus centres propis com en els centres concertats.

Article 19.

Captura de gossos, gats i fures assilvestrats

19.1. Correspon als ajuntaments la captura en viu de gossos, gats i fures assilvestrats per mètodes de immobilització a distància.

19.2. En els casos en què la captura per immobilització no sigui possible, el departament competent en matèria del medi ambient haurà d'autoritzar excepcionalment l'ús d'armes de foc i haurà de determinar qui haurà d'utilitzar aquest sistema de captura excepcional.

Article 20.

Associacions de protecció i defensa dels animals

20.1. Les associacions de protecció i defensa dels animals s'han d'inscriure en el Registre d'associacions de protecció i defensa dels animals del departament competent en matèria del medi ambient per obtenir el títol d'entitat col·laboradora.

20.2. El departament competent en matèria de medi ambient pot convenir, en els terminis previstos per la normativa vigent, amb les associacions de protecció i defensa dels animals el compliment de les tasques en relació amb la protecció i la defensa dels animals.

20.3. El departament competent en matèria del medi ambient pot establir ajudes per a les associacions que han obtingut el títol de entitats col·laboradores, destinades a les

activitats que portin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a la execució de programes de adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, per la promoció de campanyes i programes d'esterilització de gossos, gats i fures, així com per la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.

20.4. Les associacions a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article tenen la consideració de interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei, en els casos en què s'hagi formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient sancionador, sense perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

Article 21.

Requisits de funcionament de nuclis zoològics

Els nuclis zoològics han de complir els següents requisits:

- a) Inscriure's en el Registre de nuclis zoològics del departament competent en matèria de medi ambient.
- b) Portar un llibre de registre oficial, tramitat per l'Administració competent, en el que es recullin de forma actualitzada les dades relatives a la entrada i sortida d'animals i dades de la seva identificació.
- c) Disposar de les condicions higienico-sanitàries i de benestar adequades a les necessitats dels animals, en les condicions establertes per la normativa vigent. En especial, hauran de tenir instal·lacions adequades per evitar el contagi en els casos de malaltia, o per tenir els animals, si procedeix en períodes de quarantena.
- d) Tenir en un lloc visible la acreditació de la seva inscripció en el Registre de nuclis zoològics, quan es tracti d'establiments d'accés públic.
- e) Comptar amb les mesures de seguretat necessàries per evitar la fugida dels animals i els danys a persones, animals, coses, vies i espais públics i al medi ambient, i per evitar danys o atacs als animals.
- f) Disposar d'un servei veterinari, encarregat de vetllar per la salut i el benestar dels animals.
- g) Tenir a disposició de la Administració competent tota la documentació referida als animals emplaçats en el nucli zoològic d'acord amb la legalitat vigent.

- h) Vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que no presentin problemes d'alimentació ni es doni cap altra circumstància que els pugui provocar danys, i ser els responsables de prendre les mesures adequades en cada cas.

3.4. Protocol i sol·licitud d'adopció.

Tan si es tracta d'adopció com d'acolliment temporal de galgos com a animals de companyia, s'han d'establir uns compromisos en els que s'obligui als futurs posseïdors o propietaris a complir la normativa vigent en matèria de tinença d'animals de companyia.

D'altra banda, les associacions, un cop reben la petició d'adoptar un galgo, tenen establerts uns protocols, que costen en omplir una sol·licitud d'adopció, així com fer una sèrie d'entrevistes amb els futurs propietaris. Normalment primer és fa una acollida temporal de 3 a 4 setmanes, per tal de comprovar que el galgo s'adapta bé a la nova família. Si l'acollida temporal ha transcorregut sense incidents, es fa el canvi de nom del microxip.

L'adopció i/o acollida del galgo pot tenir avantatges i inconvenients.

Possibles avantatges de l'adopció d'un galgo

- ✓ Els galgos són una raça noble, i tenen un caràcter dòcil, tranquil i pacient, que els fa excel·lents animals de companyia.
- ✓ No són territorials, així que poden conviure amb altres gossos i/o gats.
- ✓ No són dominants, de manera que s'adapten molt bé amb nens.
- ✓ L'adaptació a una nova família sol ser ràpida.
- ✓ No és un gos bordador, tot el contrari es tracta d'un gos discret.
- ✓ Necessiten el mateix temps d'oci que qualsevol altre gos.
- ✓ Els voluntaris de les protectores de galgos coneixen bé el caràcter de cada animal i poden informar de quin animal s'adaptaria millor segons l'entorn de l'acollidor.
- ✓ Provenen de les protectores ja desparasitats, identificats i esterilitzats.

Possibles inconvenients de l'adopció d'un galgo

- ✓ Pot ser que presentin cicatrius, lleugeres deformacions.
- ✓ Poden patir trastorns psicològics i por, degut a males experiències passades.

A continuació presentem un exemple de sol·licitud d'adopció.

3.5. La realitat de les associacions que promouen l'adopció.

3.5.1. El finançament.

Ens els últims temps s'han creat diferents associacions per tal de poder col·laborar amb el rescat i adopció dels llebrers. Aquestes associacions sense ànim de lucre, com Sosgalgos, Galgos 112, Galgos Sin Fronteras, entre d'altres... es dediquen a difondre la realitat que viuen aquests animals, ajuden a recuperar-los, a adaptar-se de nou en família, gràcies a les acollides temporals, i que trobin definitivament una nova llar.

Tot el treball d'aquestes associacions està finançat per la col·laboració dels seus socis, voluntaris i simpatitzants. Es poden fer aportacions a nivell mensual, trimestral o anual. També, es poden fer ingressos de manera esporàdica per col·laborar, per exemple en una causa concreta, o per altres motius...

El fet de tenir més socis, més voluntaris, permet tenir més recursos econòmics i amb això poder ajudar a més animals, és una realitat així de simple.

Aquestes associacions el que també intenten és organitzar de manera sovint troballes, fires, exposicions, qualsevol motiu pel qual es pugui donar a conèixer l'associació, informar a la gent de la situació actual dels llebres, i com a mitjà per poder obtenir noves fonts d'ingressos gràcies a la col·laboració dels ciutadans. Per exemple, s'han celebrat entre d'altres:

- Exposicions d'art amb motiu del llebrer.
- El dia de la Terra.
- Passeig amb llebrers per Rambla Catalunya.

Tot seguit mostrem dos exemples, de com podem col·laborar amb aquestes associacions mitjançant una sol·licitud per col·laborar com a soci, fent una contribució econòmica regular i una sol·licitud per col·laborar de manera activa amb la associació Galgos 112.

SOLICITUD DE ALTA DE SOCIO/A

Nombre y apellidos			
Dirección			
CP		Población	
DNI/NIF/NIE		e-mail	
Teléfono fijo		Teléfono móvil	

DATOS BANCARIOS

Entidad		Oficina		DC	
Nº cuenta					

CUOTA

☐	Anual (mínimo 40 €)	☐	Trimestral (mínimo 10 €)						
☐	10 €	☐	20 €	☐	40 €	☐	60 €		
☐	80 €	☐	90 €	☐	100 €	☐	Otra cantidad (especificar)	<input type="text"/>	€

FECHA, de de 20

Galgos112 mantendrá un fichero con los datos cedidos con la única finalidad de facilitar la comunicación entre la asociación y sus asociados.

Galgos112 se compromete a no ceder ni vender los datos facilitados por sus socios.

De acuerdo a lo establecido por la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal, el titular puede acceder, modificar y cancelar los datos cedidos en cuanto lo desee. Para ello debe ponerse en contacto con galgos112 por correo electrónico en galgos112@gmail.com o por correo tradicional en galgos112, Apartado de Correos 206, 17220 Sant Feliu de Guíxols (Girona)

SOLICITUD DE ALTA DE SIMPATIZANTE

Nombre y apellidos			
Dirección			
CP		Población	
DNI/NIF/NIE		e-mail	
Teléfono fijo		Teléfono móvil	

DATOS BANCARIOS

Entidad		Oficina		DC	
Nº cuenta					

CUOTA

CANTIDAD (mínimo 1 € al mes, 12 € en una pago anual)

Mínima: 1 € al mes, a pagar en una cuota anual de 12 €

Otra (especificar)

FECHA, de de 20

3.5.2 Les associacions

A continuació exposarem una sèrie d'associacions, de les que hem pogut obtenir més informació, ja que ens han ofert explicacions de la seva realitat, han col·laborat directament amb nosaltres i lluiten dia a dia per millorar les condicions d'aquests animals.

Associació Galgos 112:

Galgo 112 és una associació sense ànim de lucre registrada en el Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya, que té per objectiu la recollida de Galgos retirats o en situació d'ús comercial, esportiu o abandonats, amb la finalitat d'oferir una assistència veterinària necessària en cada cas i re ubicar-los en famílies adoptives com animals de companyia. D'altra banda fomenta la tinença responsable de tots tipus d'animals domèstics i el respecte per la natura.

Els estatuts de galgos112 es regeixen per la Ley 7/1997, de 18 de junio, de Asociaciones, y la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación.

Galgos 112 té sa seva seu social a Sant Feliu de Guíxols a Girona, i consta d'altres delegacions a Barcelona, València, Mallorca, Andalusia, i Madrid i col·labora amb altres protectores d'arreu d'Espanya.

Galgos112 no té càrrecs remunerats, ni directius ni tècnics. Els únics beneficiaris de les aportacions dels socis, simpatitzants i col·laboradors són els Galgos.

Associació SOS Galgos:

Sosgalgos és una associació sense ànim de lucre registrada en el Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya . Neix a Esplugues, Barcelona l'any 2000 des de la clínica veterinària Tres Vet. Els seus fundadors Anna Clements i Albert Sordé es van conèixer a Barcelona i van compartir el seu amor pels animals i especialment pels llebrers.

Quan a l'any 1999 el canòdrom de Barcelona tanca, aquesta associació va decidir lluitar pels més de 700 galgos que vivien en condicions nefastes.

Van comprovar la necessitat de col·laborar amb altres associacions estrangeres defensores dels llebrers per tal de poder superar la passivitat i la falta d'ajuts a nivell autonòmic i estatal.

Lluiten per la defensa dels llebrers espanyols i de les condicions de vida les quals els caçadors els obliguen a tenir. Porten un programa d'adopció, però sobre tot treballen a nivell legislatiu i educatiu per atacar el problema des d'arrel. La falta de control de cries i l'absència d'una legislació realment efectiva.

Un dels seus objectius és treballar perquè la gent realment se'n adoni que un Galgo pot ser un excel·lent animal de companyia.

A continuació presentem la entrevista que ens va respondre amablement la professora Anna Clements, directora de SOSGalgos.

Anna va ser professora durant nou anys i formadora de professors durant quatre anys. Durant aquests anys va compaginar la seva feina fent xerrades als col·legis per tal de sensibilitzar als nens i als joves sobre la importància de la protecció dels animals. Avui dia encara imparteix aquestes xerrades conjuntament amb la policia de Esplugues de Llobregat. Finalment va decidir deixar la seva feina com a professora i dedicar-se única i exclusivament, *“para dedicarse en cuerpo y alma”*, segons afirma ella, per lluitar per la protecció dels galgos.,

2. Anna, ens pots explicar a quina associació representes i quin és el teu càrrec ?

Soy Directora General de SOS Galgos, una asociación caritativa fundada en Esplugues de Llobregat (Barcelona) en el año 2000, con la finalidad de rescatar a los galgos víctimas del maltrato en toda España, prepararlos para su adopción y al mismo tiempo luchar, tanto a nivel legislativo como social, contra toda forma de maltrato a los galgos y al resto de los animales.

3. De quines províncies Espanyoles recolliu més galgos maltractats?

De Toledo, Sevilla y Badajoz.

4. Què opinas sobre el maltracta de galgos? Quin va ser el motiu que va fer fundar aquesta associació?

Fue tras el cierre del canódromo de Barcelona, el año 1999, cuando, junto con mi marido Albert Sordé, veterinario, decidimos luchar por los 700 galgos de carreras que vivían en condiciones deplorables. A partir de ahí comenzamos a luchar por la defensa de los galgos autóctonos, usados indiscriminadamente por caprichosos cazadores solo para competir persiguiendo liebres, abandonados, ahorcados, degollados y arrojados a pozos y cunetas cada

año por toda España. Llevamos a cabo un programa de adopción, pero sobre todo trabajamos en los campos legislativo y educativo para atacar el problema de raíz: la falta de control sobre la cría y la ausencia de una legislación realmente efectiva. Trabajamos para que la gente se dé cuenta de que, tanto los galgos retirados de las carreras como aquellos que ya no se necesitan para cazar, pueden ser unos animales de compañía ideales para el hogar.

5. Quina legislació actual coneixes sobre el maltracta d'animals?

Hay una legislación española para el maltrato de animales. Esta ley, más que de una insuficiencia de contenidos, adolece de una falta de aplicación práctica debido a la escasa atención de algunas autoridades para hacerla cumplir, el desconocimiento del ciudadano de la misma y el miedo a la denuncia. Todo esto sumado con las deficiencias de la ley hace que sea ineficiente. Con el problema añadido de que las víctimas de este maltrato no son protegidas por el Estado; éste solo castiga al infractor, pero deja a la víctima a disposición de organizaciones como la nuestra y protectoras.

A nivel europeo y mirando en concreto el caso del galgo, esta raza queda muy protegida al estar prohibida la caza con galgo, con lo cual los problemas derivados de esta caza con esta ley quedan anulados. Aquí, sin embargo, la falta de esta prohibición es la que propicia la cría masiva y el abuso de la raza galgo.

6. Creus que la legislació vigent és suficient per la protecció d'aquests animals?

No, por las razones especificadas en la anterior pregunta sobre las deficiencias en contenidos y aplicación en general para todos los animales y en particular para la raza galgo, el problema de la caza.

7. Què opinas de l'adopció?

Una vez rescatado y preparado el animal mediante un período en hogares de acogida, la adopción es básicamente proporcionarle al galgo rescatado una segunda oportunidad de vida, en un entorno humano propicio en el que ser feliz y aportar felicidad para el resto de su vida.

8. Quin és el protocol d'adopció de la vostra associació?

Adoptar un galgo es una excelente decisión, pero ha de ser una decisión meditada y responsable, dado que el compromiso ha de durar el resto de la vida del animal. También hay

que tener en cuenta que su tenencia conlleva una serie de responsabilidades económicas, y de dedicación por parte del adoptante. Al efecto nuestra asociación ofrece todo el apoyo. Nuestra praxis de adopción se fundamenta en: hacer una entrevista previa, asesorar y dar apoyo continuado al adoptante durante el período de pre-adopción, ayudándole con todos los medios a nuestro alcance a superar los problemas de adaptación que puedan surgir. Y, en efecto, utilizamos un contrato-formulario en el que se establecen los múltiples matices de la adopción en sí.

9. ¿Quines mesures propondrías per tal de concienciar a la gent?

Básicamente profundizar en la educación social en general. Además de seguir luchando para mejorar los contenidos de la legislación, su aplicación e incluso las posibles sanciones, consideramos que la educación, desde los primeros estadios de formación de la persona, es esencial para erradicar lo que no deja de ser una manifestación de violencia que podría hasta extrapolarse a otros ámbitos más allá del trato con los animales. Y, al mismo tiempo que fomentar el respeto, inculcar desde el principio las beneficiosas características del amor hacia los animales y la capacidad de disfrutar de su incondicional respuesta basada en la lealtad, el afecto, la docilidad y compañía.

4. ENQUESTES

4.1. Objectiu de l'enquesta

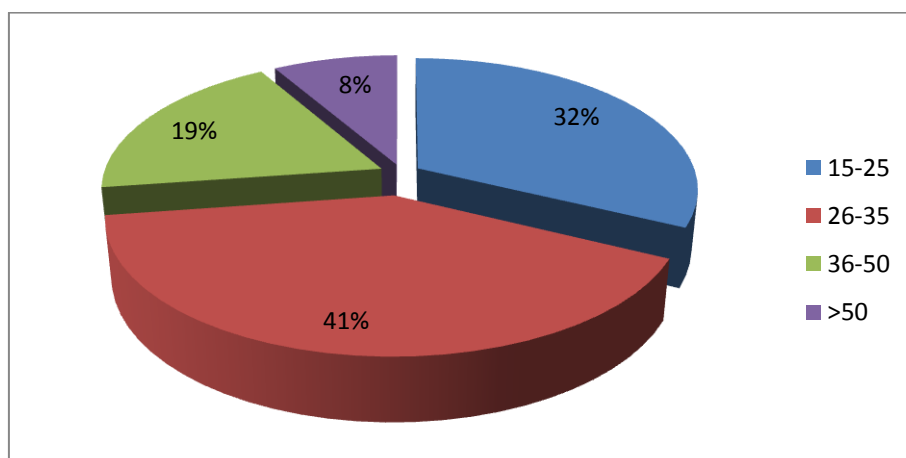
L'enquesta que s'ha realitzat en el corresponent treball té com a objectiu identificar, d'una manera superficial el coneixement de la situació actual del galgo, tan de la problemàtica del seu abandonament i maltractament com a factor més general, com els motius i països que hi estan implicat, així com la seva adopció i acolliment.

Els enquestats comprenen els familiars, amics, persones de l'àmbit acadèmic com professional, de cadascun dels membres autors del treball.

4.2. Preguntes

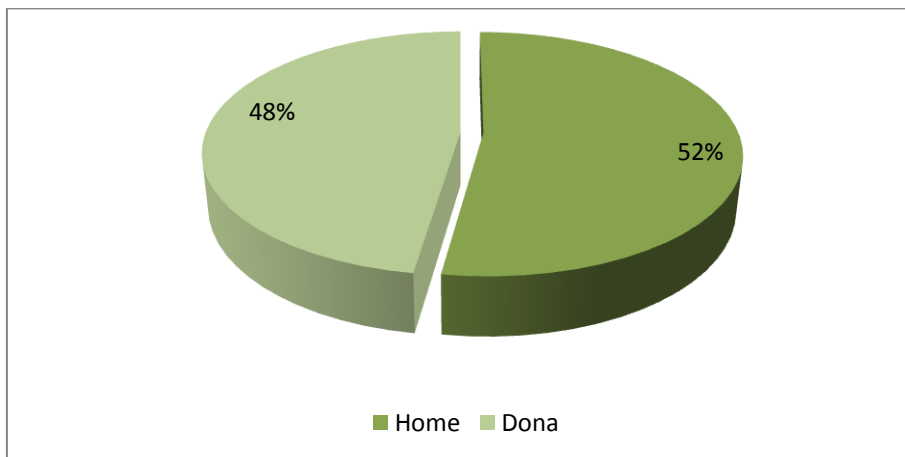
- ✓ Número d'encastats: 143 persones.
- ✓ Edat

Rang d'edat	Nº persones	Percentatge
15-25	46	32 %
26-35	58	41 %
36-50	27	19 %
>50	12	8 %

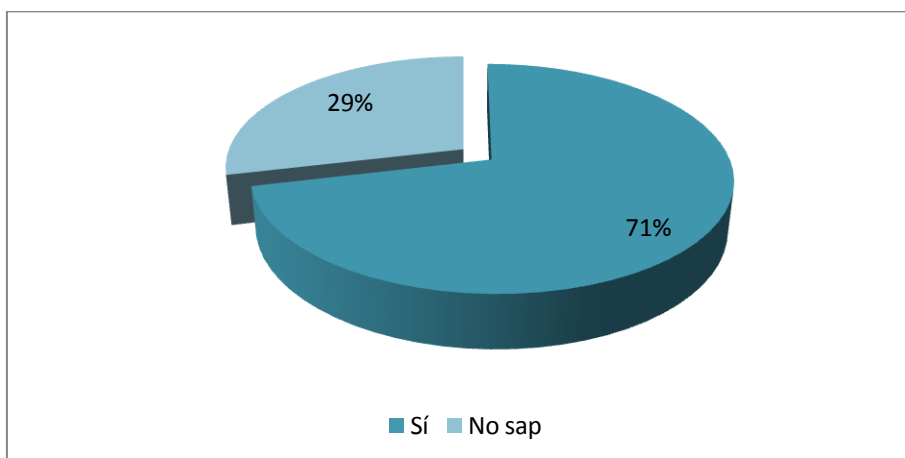
✓ Sexe

Sexe	Nº persones	Percentatge
Home	75	52
Dona	68	48

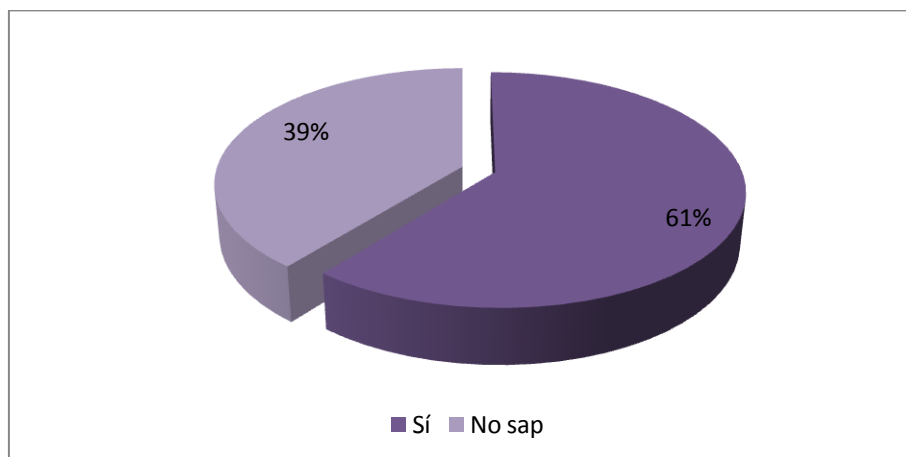
✓ Coneixes l'abandonament i maltractament del Galgo?

	Nº persones	Percentatge
Sí	102	71
No sap	41	29

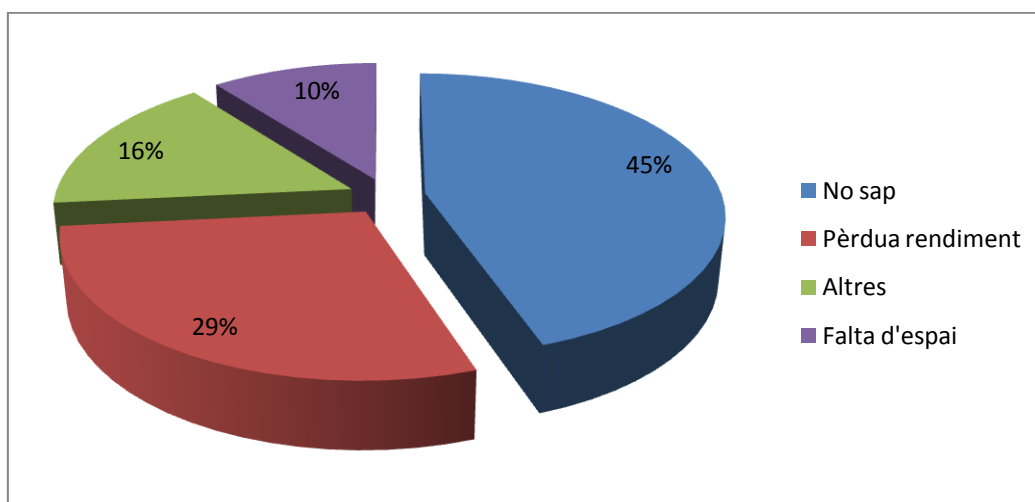
✓ Saps si Espanya n'és un dels països implicats?

	Nº persones	Percentatge
Sí	102	71
No sap	41	29

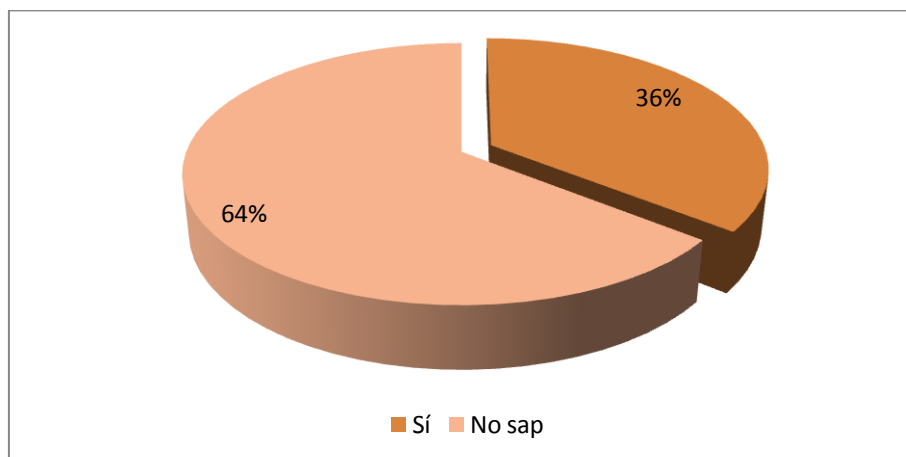
✓ Saps quin és el motiu?

	Nº persones	Percentatge
Mal caràcter	11	8
Agressivitat	3	2
Pèrdua rendiment	41	29
Altres	24	17
No sap	64	45

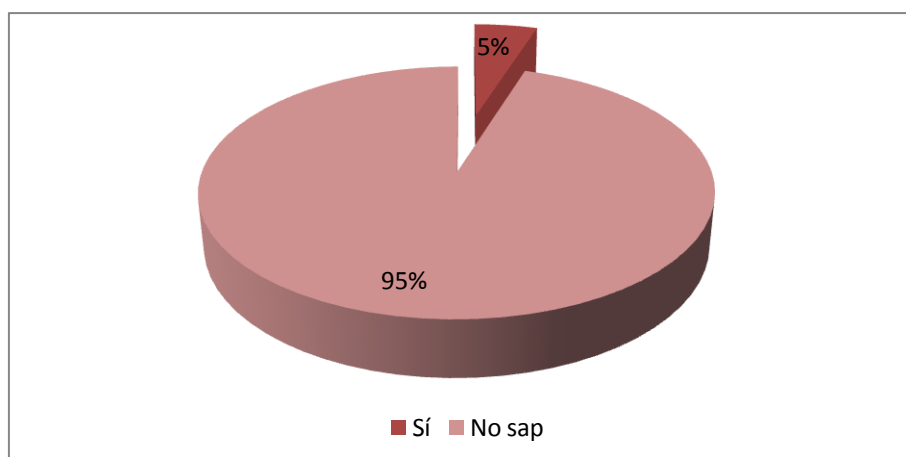
- ✓ Coneixes l'adopció i acolliment especialment del Galgo a Espanya?

	Nº persones	Percentatge
Sí	51	36
No sap	92	64

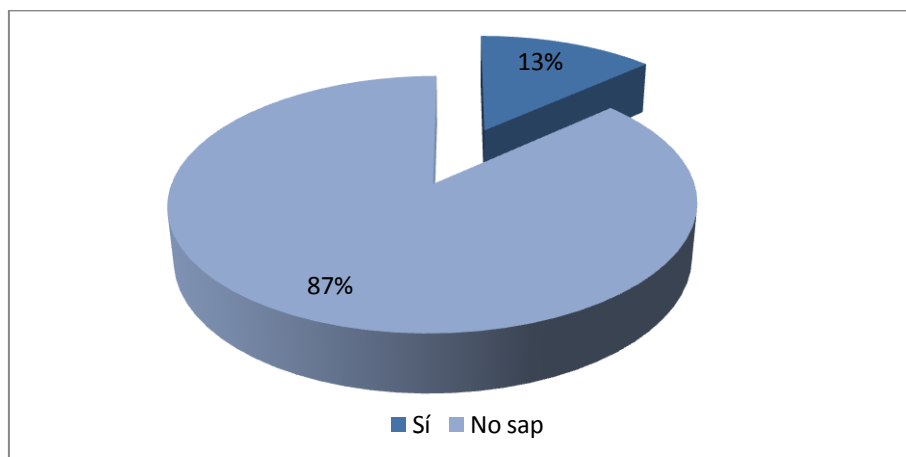
- ✓ Coneixes alguna associació o entitat de protecció y adopció del Galgo a nivell espanyol?

	Nº persones	Percentatge
Sí	7	5
No sap	136	95

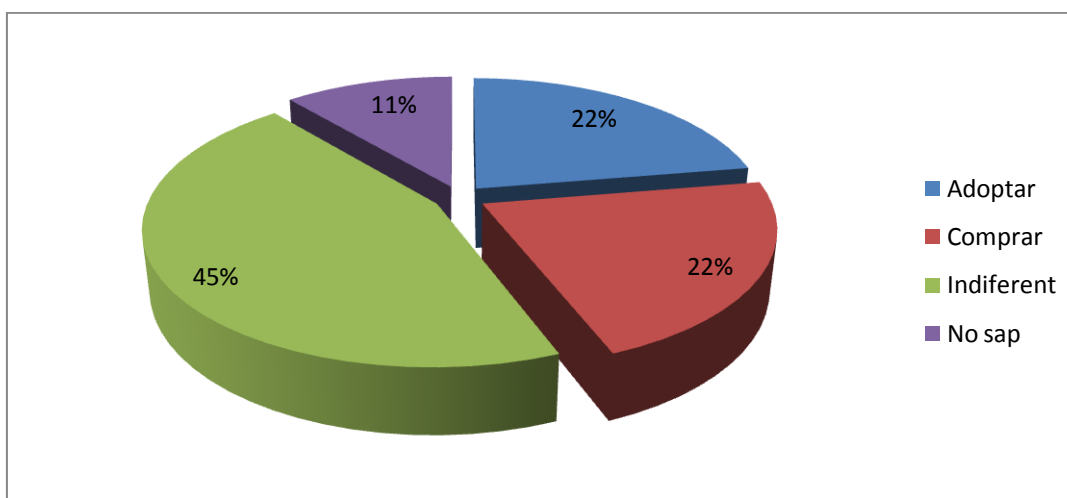
- ✓ Tens algun familiar/amic/conegut que hagi adoptat/acollit un Galgo?

	Nº persones	Percentatge
Sí	19	13
No sap	124	87

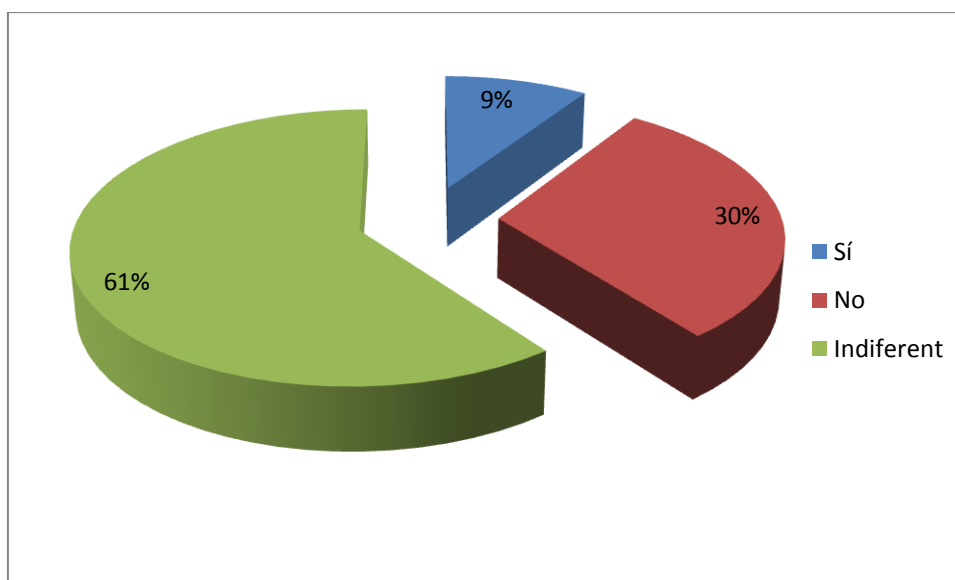
- ✓ En el cas que algun dia tinguessis un gos com a animal de companyia, preferiries adoptar o pagar per una raça en concret que s'adaptés al teu gust?

	Nº persones	Percentatge
Adoptar	32	22
Comprar	31	22
Indiferent	64	45
No sap	16	11

✓ Adoptaries un galgo?

	Nº persones	Percentatge
Sí	9	9
No	29	31
Indiferent	58	60

4.3. Comentaris de l'enquesta

De les 143 persones enquestades, la majoria de la població es trobava entre els 20 i els 35 anys d'edat, els quals corresponen en un 73% del total. Els restants comprenien el rang de entre els 36 a 50 anys i només un 8% en més de 50 anys. Pel que fa al sexe, ambdós van estar en gairebé igualtat de número.

El 71 % dels enquestats coneix o ha sentit a parlar de l'abandonament i/o maltractament del Galgo, i gairebé la majoria d'aquests, en un 61 % del total, saben que Espanya n'és un dels principals països implicats.

El coneixement del principal motiu pel qual el Galgo és abandonat és menys coneguda dins dels enquestats, ja que només el 29% van respondre correctament a la pregunta. Gairebé la meitat, en un 45%, van respondre que no sabien quin n'era el motiu, i els restants van

anomenar altres causes, com ara per falta d'espai, per mal caràcter, agressivitat, o por d'entre d'altres.

Pel que fa a l'acolliment del Galgo a nivell espanyol, en més de la meitat dels enquestats van respondre que desconeixien de l'adopció en particular del Galgo, així com només un 5 % coneixia alguna entitat o associació específica de protecció del Galgo.

Un 13% de la població presenta algun familiar, amic o conegut que té algun Galgo adoptat o en situació d'acolliment com animal de companyia.

Pel que fa a les preferències alhora d'adoptar un gos en general o bé comprar-lo, el resultat va estar força igualat; un 45% dels enquestats els hi era indiferent, un 22% que només adoptarien i un altre 22% que només comprarien, així com un 11% que no sap si voldria tenir un gos. Finalment, de les 96 persones que a les quals adoptarien, el 9% adoptarien un galgo, un 30% no adoptarien aquesta raça, i al 61% els hi era indiferent.

5.HISTÒRIES REALS

En el següent apartat mostrarem la història de tres galgos, per tal de donar a conèixer la realitat d'aquests gossos, així com la importància que tenen les associacions, els voluntaris i les persones que decideixen adoptar i dona'ls-hi una nova oportunitat, una nova vida.

5.1. Història del "Rey"

1. Història del teu llebrer.

En si mateix, és una història força curiosa, el Rey vivia a Múrcia tot i que quan jo el vaig adoptar va venir des de Sevilla.

El fet és que una noia que vivia a Sevilla va viatjar fins a Múrcia per un casament, i de camí l'església al restaurant va veure com corria una

gos amb el que semblava que era una corretja al coll, quan la noia va aconseguir atrapar al gos, es va adonar que el que ella pensava que era una corretja era un filferro amb el que havien "penjat" al gos. La noia commoguda per veure aquella escena, en la qual el gos es trobava al límit de les seves forces, dèbil, prim i sagnant per la ferida que aquell filferro li havia provocat, va decidir tornar cap a casa, fins a Sevilla amb el gos. Els primers dies el va tenir a casa seva mentre es recuperava de les ferides més importants, després el van portar a una protectora. I aleshores jo ja em vaig posar en contacte amb la protectora SosGalgos i ja va venir des de Sevilla a casa meva.

2. Per què prens la decisió d'adoptar un galgo?

Jo no havia pensat en adoptar cap gos, però un dia mentre dinàvem a casa varem treure el tema dels llebrers i del maltracta que rebien, jo no era conscient de la situació en la que es trobaven aquests animals aquí a Espanya. Per tant, em vaig posar a investigar una mica el tema i al descobrir la cruel realitat vaig pensar que una manera altruista de poder-los ajudar era fent una acollida, ja que en aquell moment no pensàvem en tenir cap altre gos.

3. El nostre primer contacte.

Era dissabte dia 3 de Decembre de 2005, jo pel matí treballava i no podia anar a recollir al gos, que venia am MRW des de Sevilla, per tant, un voluntari de Sosgalgos es va encarregar d'anar-lo a buscar i portar-me'l a casa. Recordo que va començar a pujar les escales de casa meva... sol recordo la seva mirada de por, amb la que anava mirant tot el que l'envoltava. Estava prim, a mi em feia por inclús tocar-lo per si podia fer-li mal, pesava solament 19kg (ara en fa 31kg)... va descobrir on guardàvem el menjar de l'altre gossa de casa i enseguida va anar cap allà i a partir d'aquell moment entre nosaltres va desaparèixer la desconfiança.

4. Com es va adaptar a la seva nova llar?

El primer dia era molt desconfiat naturalment, per tant, no es movia d'un costat del sofà, aquella nit inclús va dormir al menjador, però l'endemà va anar perdent la vergonya va començar a passejar-se per casa i la segona nit ja el tenia dormint a la meva habitació. No li va costar gens adaptar-se, ni a nosaltres ni als altres animals que viuen a casa, ara conviu amb altres gossos i amb dues gates.

5. Com ha estat l'experiència?

Puc dir i sense equivocar-me que ha estat la millor experiència de la meva vida. De fet, el Rey, així es diu el meu galgo, era una acollida temporal, quinze dies a casa fins que es recuperes de les ferides del coll, i de la cirurgia a la qual se'l va haver de sotmetre perquè pogués cicatritzar correctament, però l'amor que va sorgir entre ell i tota la família va fer que fós impossible poder desprendre'ns d'ell. L'amor que reps per part d'un gos que ha rebut qualsevol tipus de maltracte i ara el tractes tal i com es mereix no es pot descriure amb paraules. T'omple al 100%.

6. Tornaries a adoptar un altre galgo?

Sense pensar-m'ho. El fet de ser un animal que la gent pensi que necessiti corra molt o necessiti molt espai, no és cert, és clar que a vegades anem a la muntanya i corre i juga, però un cop entra a casa, ell se'n va directe al seu tros de sofà i d'allà no es mou. Mai t'he n'adonaries de que hi és a casa si tu no el cridessis. I torno a repetir, que l'amor, o el sentiment d'agraïment que mostren cap a tu és tan gran que compensa qualsevol altre cosa.

7. Aconsellaries l'experiència?

I tant! Inclús alguns coneguts que m'han anat preguntant per la meva experiència s'han llençat ells també i han adoptat altres galgos. Conec el cas d'uns nois que em van preguntar com havia estat la meva experiència, van adoptar el primer llebrer, em van comentar ho contents que arribaven a estar amb ell, i ara ja en tenen 2 més! Els llebres amb aquella carona de pena que posen... et guanyen el cor i aconsegueixen sempre el que ells volen, i l'únic que volen al cap i a la fi és que se'ls estimi com es mereixen.

Rey ha sigut mòdel per fer campanyes de sensibilització:

REY SE SALVÓ DE UN DESTINO CRUEL

AYÚDANOS A RECUPERAR AMIGOS
ADOPTA UN GALGO

www.sosgalgos.com
Tel. 607 216 896
sosgalgos@sosgalgos.com

5.2. Història de Yari

1. Història del teu llebrer i el perquè de l'adopció d'un galgo.

Sandra Borràs Ferreira és veterinària, actualment exerceix la seva professió a La clínica veterinària, Veterinos.

Veterinos fa relativament poc que ha començat a col·laborar amb SOSGALGOS.

Segons explica Sandra Borràs, *“ya habían pasado varios galgos por el hospital y cuantos más pasaban más nos gustaba su carácter, su forma de estar, de jugar...”* Yari va arribar a Veterinos gràcies a SOSGALGOS, al Febrer del 2009.

Va ser recollida en la cuneta de Ciudad Real, desorientada i en molt mal estat. La extremitat anterior dreta estava fracturada. Va ser rescatada gràcies a la col·laboració de voluntaris i *“la trajeron al centro como cualquier otro galgo que pasa por allí, para recuperarla, hacerle pruebas y analíticas, operarla si lo necesitaba, medicarla y de más”*

Me tocó guardia ese fin de semana y tendrías que ver como con el vendaje y recién llegada corría con otros perros en veterinarios, jugaba con ellos y me miraba con esos pedazo de ojos que tiene. No había animal más cariñoso que ella y en media tarde me tenía robado el alma.

Mi pareja y yo aun no teníamos casa, pero estábamos en trámites de comprar una e hicimos todo lo posible para que YAYITA, que así se llamaba cuando llegó, se quedara hasta yo poder gestionar tener mi casa. Desde siempre habíamos querido tener un perro, y ella cumplía todos los requisitos: era una raza más bien grande, no desprendía malos olores (por la conformación de galgo que tiene, es genial que al no tener a penas grasa corporal no huelan nada!), pelo corto y buena con niños, personas y otros perros. No sé si fue por mi insistencia con Alberto o porque la vio un par de veces en Veterinos y, como es normal, se le caía la baba con ella, pero al poco tiempo hicimos los trámites para quedárnosla. Así que empezamos a vivir juntos, estrenamos casa y adoptamos perra a la vez!

Mientras, YAYITA pasó a YARINA y de yarina se quedó en YARI. La operamos de la pata y tuvo sus consecuencias, estuvimos a punto de amputarla por el mal aspecto y la mala evolución que tenía la fractura, se le necrosó toda la piel, se le anquilosó el carpo por una artritis séptica y al final empezó a recuperar y después de 5 cirugías, Yari tiene las 4 patas y una calidad de vida estupenda a nivel traumatológico. También llegó con dos sarnitas... una Sarcóptica y una Cheiletiella, pero con algo de tratamiento y buena alimentación entre otras, desaparecieron todos esos problemas, empezó a recuperar pelo, peso y a solucionar todo lo que tenía de más. Y otra cosa que mejoró fue su carácter, enseguida se socializó con otros animales, con las personas y con niños y, como sólo tenía unos 10 meses o un año como máximo cuando la recogieron, olvidó su pasado rápido y pasó a ser el animal de compañía ideal. Aprendió a jugar sin destruir, a estar sola, a no robar comida (eso aun nos cuesta un poquitín, controlar su espíritu de ladrona es complicado cuando no la vemos), a viajar conmigo en coche a todas partes (y cuando digo a todas, es a todas! Donde voy yo, va ella!) y, en definitiva, a convivir como un miembro de familia más.

2. Va ser fácil adoptar a Yari?

Moralmente fue facilísimo. Era tan joven y tenía un pasado tan duro y doloroso que solo por eso ya fue fácil decidir quedárnosla. Eso y lo guapa y cariñosa que es.

A nivel "burocrático" tampoco costó mucho. Fue ponernos en contacto con la asociación y explicarles que estaba muy interesada en ella y poco a poco hicimos haciendo entrevistas, papeles, cartillas, microchips....

3. Vas signar algun contracte d'adopció?

Si. Al principio se firma una adopción temporal, mientras el animal se adapta (o no) a una nueva vida, familia, hogar... En nuestro caso, ella ya pasaba mucho tiempo conmigo, tanto en el trabajo como en casa y se adaptó al 100% en muy poco tiempo. La verdad que dándole un poco de cariño, juego y poco más se le quitaron todos los miedos y se unió a la familia con poco trabajo.

Al ver que el animal era feliz en su nueva casa, con nosotros y a pesar de sólo adoptar a una perra (es una raza que muchas veces no toleran estar a solas, y SOS Galgos recomienda adoptar a más de uno, sobretudo si el animal es muy joven y no hay otros perros en casa, pero

nosotros solo podemos tener un perro, y esto fue un poco limitante a la hora de hacer el contrato definitivo con la asociación. Finalmente pudimos, a las 3 o 4 semanas, firmar la adopción definitiva. Fue entonces cuando hicimos cambios de nombre del microchip, censamos al animal en nuestro pueblo, pusimos al día vacunas...

4.Com ha estat l'experiència?

Ha sido y es una de las mejores experiencias de nuestra vida. El cariño, la actividad, el espíritu de superación que tuvo al principio cuando todo le iba mal y la convivencia con ella hace que no puedas vivir sin ella. Nosotros le hemos ayudado a tener una buena vida, pero ella ayuda a tenerla nosotros también.

5.Aconsellaries l'experiència?

Sí, sin duda. Es indiscutible que son animales que necesitan que alguien les eche una mano para seguir adelante, y ya sólo por eso, por ayudar a un ser vivo a ser feliz, lo aconsejaría. Pero si además contamos con el vínculo que se crea entre animal-familia, que no sólo ayudas a un animal abandonado y en muchas ocasiones, enfermos o lesionados, si no que ellos también ayudan a una familia a ser más familia, a ser más felices lo aconsejo mucho más. No he encontrado todavía ninguna cuestión que me haga decir que no a adoptar una animal como Yari.

5.3 Història de Ari

"Hace tres semanas una persona que conozco, me comunico que en un pueblo cercano al mío llamado Roda de Bará, había abandonada una galga, me extraño muchísimo he hice que me acompañara a la zona en cuestión, lleve la máquina de fotografiar y efectivamente en una casa a medio construir había una galguita de color canela a la que a duras penas pude hacer unas fotos pues a la que nos acercábamos, arrancaba a correr como alma que lleva el diablo y se marchaba de allí a unas montañas que hay cercanas desapareciendo entre la maleza.

Se me acercó una vecina de las que le dan habitualmente de comer que se llama Pilar y me explico que desde el mes de Febrero estaba allí la galga, que llegó muy flaca y desnutrida y que ahora estaba mucho mejor pues le daban de comer todos los vecinos cada día, pero tenía tanto

miedo a todo y a todos que no se acercaba a nadie. En fin empezamos en aquel momento a tramitar el rescate de la galguita y quedamos para el domingo siguiente, yo me puse en contacto con Isabel de Sos Galgos y ella me explicó lo que debíamos hacer y que medicación debíamos de darle para que quedara grogui.

Lo hicimos todo tal y como nos comento Isabel menos lo de las pastillas pues a mi me pareció una barbaridad darle la dosis que me dijo Isabel (que razón tenía), bueno pues gracias a lo tonta que soy y que no hice caso a Isabel en la dosis de la medicación, la galguita se nos escapó aquella primera vez. Así que quedamos para el domingo siguiente. Pilar le daba de comer cada día a la misma hora por la mañana y ella la esperaba, entonces hoy, domingo día 2 de Octubre – siguiendo esta vez las instrucciones de la medicación que nos dio Isabel al pie de la letra – la hemos rescatado.

La sinvergüenza cuando nos ha visto se ha ido corriendo a la montaña que hay cercana toda llena de arbustos, pinos etc y nosotros, es decir Pilar, mi hija Andrea y yo detrás, yo muy bien pertrechada, con pantalón pirata para caminar en medio de arbustos de moras con pinchos y zapatillas de esas de dedo.

En fin, al cabo de media hora de ir para arriba y para abajo por la montaña en cuestión, yo con las piernas como un Ecce Homo y dándome trompicones con las zapatillas de dedo, he tirado la

toalla y les he dicho que continuaran ellas que yo me iba a matar pues la montaña es muy muy empinada, he salido a una calle de la urbanización y cuando he llegado a la casa a medio construir ¡¡allí estaba ellaji, así que he esperado que bajara el resto de la tropa de rescate y una ha entrado por un lado de la casa y yo y mi hija por el otro y poco a poco la hemos ido acorralando hasta que le he podido poner un lazo por la cabeza.

Os juro que hemos llorado de alegría, pero literal llorando a moco tendido. La hemos metido en mi coche y la he llevado a la que de momento será su casa, allí lo hemos celebrado con Cava y Ari (así se llama la galguita) durmiendo a pierna suelta.

En fin quiero que por medio de esta carta se sepa el trabajo que hacen los voluntarios y no me incluyo yo, os lo aseguro, pues para mi es muchísimo mas duro ir a perreras terribles donde los pobres animales están en unas condiciones deplorables y sacarlos de allí, que dar un paseo montañoso con zapatillas de dedo y pantalones piratas, ah se me olvidaba deciros que he tenido que bajar un tramo de la montaña muy empinado resbalando con el culo en el suelo, sin comentarios.”

6. CONCLUSIONS

El maltracta del Galgo gairebé és un problema endèmic d'Espanya, principalment Extremadura i Andalusia.

És un problema greu tant des del punt de vista social, com de benestar animal. És un problema d'ètica social, de insensibilitat i de desconeixença.

El maltracta és considerat com un problema greu social per diferents intel·lectuals, tals com Francisco Montañés, cap de Psiquiatria de la Fundació Hospital de Alcorcón; Frank Ascione, del departament de Psicologia de la Universitat de Utah (EEUU), reconegut expert i escriptor del "Bolletí de Justícia Juvenil en 2001". No només pel fet del maltracta propi de l'animal, sinó perquè consideren que els maltractadors d'animals, en el nostre cas del galgo, són persones amb problemes de conductes socials, amb la presència de actituds antisocials i l'abús de substàncies, així com possibles maltractadors en altres àmbits.

El maltracta del Galgo està considerat pels maltractadors com justificat, ja que justifiquen les seves accions en base als seus costums, principis i creences, ho fan "*per tradició*".

El maltracta, abandonament i adopció del Galgo és un problema de preocupació emergent a Espanya. Gràcies a la col·laboració de diferents associacions sense ànims de lucre, entre les quals volem destacar per la seva ajuda i confiança a SOSgalgos, Galgos 112 i la Fundació Affinity, les entrevistes contestades dels seus Directors, així com les enquestes contestades per la població, hem pogut obtenir una visió global de la coneixença social d'aquest problema, de la posició de la població davant del maltracta, l'abandonament i l'adopció del Galgo, així com dades aproximades sobre l'abandonament i l'adopció.

L'evolució de l'adopció del galgo durant els últims anys és notablement favorable, van en augment; Això és degut principalment a les campanyes de sensibilització, a la educació social i a la conscienciació del problema al coneixement del problema.

D'altra banda, gràcies a estudis de la Fundació Affinity, es reflecteix que l'abandonament, tot i ser excessiu va decreixent respecte el 2008.

Per contra, no hem trobat estudis fiables que donin dades estadístiques del augment o disminució del maltracta.

Les enquestes mostren un elevat percentatge de la població coneix del problema de maltracta i abandono del Galgo, un 71% dels enquestats ha escoltat parlar del tema, i el 61% són conscients de que Espanya està implicada tot i no saber exactament el motiu pel qual es maltractan aquests animals. Gairebé la meitat de la població enquestada coneixien l'adopció del galgo, tot i no conèixer associacions que promoguin l'adopció. Només el 22 % adoptarien un gos i un 45% els hi és indiferent. D'aquestes 96 persones, les quals adoptarien, el 9% adoptarien un galgo, un 30% no adoptarien aquesta raça, i al 61% els hi era indiferent.

D'altra banda, gràcies a moltes organitzacions, així com a moviments de civils, és un tema de preocupació emergent també a nivell internacional, països com Anglaterra, França, Bèlgica, Holanda, Suïssa, Alemanya, Itàlia i inclús els Estats Units, s'han solidaritzat amb aquests animals i han creat associacions (*Greyhounds in Need*, *Levrier-mon-amour*, són dos organitzacions, anglesa i francesa, registrades, que es dediquen al rescat, cuidat y real·lotjament de galgos espanyols utilitzats per la caça i posteriorment abandonats) per fomentar la seva adopció.

Inclús els Eurodiputats de la Eurocàmara van adoptar una posició davant el coneixement d'aquest problema, demanant explicacions a Espanya per aquestes actuacions de violència, i van demanar al Govern Estatal el reforçament de la Llei de Protecció Animal.

La legislació actual empara en part, el maltracta i abandonament dels galgos tot i ser poc precisa, poc severa i poc exhaustiva. Com expressa l'escriptora i periodista Rosa Montero, en el diari "EL PAÍS", *"El Código Penal resulta ridículamente benigno ante el maltrato a los animales. Por ejemplo, torturar hasta la muerte a un animal solo tiene una pena de tres meses a un año de cárcel"*. De la mateixa manera, Steven Wise, impulsor del dret dels animals, afirma que *"Els animals són tractats com a coses per la llei"*.

A nivell Europeu la Llei de Protecció animal, "Declaració Universal del Drets dels animals" va més enllà del maltracta, és una Llei principalment preventiva la qual imposa i obligar a fomentar el benestar animal, així com dona drets als animals i per tant inclou indirectament qualsevol forma de maltracta.

A nivell Estatal, no ha hi cap Llei de protecció animal com a tal, ni al Codi Civil Espanyol, ni a la Constitució Espanyola. Només hi ha l'article 148 de la Constitució Espanyola que delega les competències a les comunitats autònomes pel que fa referència a protecció i benestar dels animals de companyia. D'altra banda si es contempen sancions en el Codi Penal Espanyol en la l'article 337 i l'article 631 de la Llei Orgànica 5/2010 , aplicables en el cas del maltractament i/o abandonament de animals de companyia, de galgos en el nostre cas.

A nivell Comunitari la legislació és més extensa, més desglossada i més precisa, tot i així com va expressà Teresa Giménez Candela, catedràtica en "*Departamento de derecho público y ciencias histórico-jurídicas*" i editora de la primera web jurídica Espanyola www.derechoanimal.info, "*la palabra maltrato es una palabra muy ambigua en la legislación actual*".

Cada comunitat autònoma disposa de la seva legislació davant la protecció animal.

La llei de protecció animal a Catalunya és el Decret Legislatiu 2/2008 que aprovà el "Texto refundido de la Ley de protección de los animales".

Aquest Decret consta de diferents articles, dels quals són aplicables en cas de maltractament l'article 4, en què s'exposen les obligacions de les persones propietàries i posseïdors d'animals; es dicta la obligació de cuidar aquests animals així com de donar-los-hi una vida digna. L'article 5, en el que es dictamina la prohibició de maltractar-los tant física com psicològicament, abandonar-los o mantenir-los en situacions inadequades perillant la seva integritat física. D'altra banda l'article 44 i 45 fan referència, a la classificació de les infraccions, donant al maltracta i abandonament diferents estatus de gravetat, i a la especificació de les sancions, respectivament.

A nivell municipal s'han aprovat les *Ordenances sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals*, amb la finalitat d'assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, garantir una tinença responsable i la màxima reducció de les pèrdues i els abandonaments d'animals, fomentar la participació ciutadana en la defensa i protecció dels animals i preservar la salut, la tranquil·litat i la seguretat de les persones.

És molt important el coneixement d'aquest tipus de situacions, ja què com hem exposat anteriorment és un problema social, ens implica a tot. Segons Daniel Dorando Alfaro, advocat especialista en causes de maltracte animal, "*El maltrato animals se trata, aparte de una obligación moral, de un imperativo legal*".

Tot hi haver una manca de pilars legislatius consistents davant d'aquests problemes, també hi ha una falta de denúncia d'aquestes situacions. Així doncs, el coneixement dóna lloc a l'execució de denúncies i al càstig o sanció dels maltractadors, fet pel qual es poden reduir les causes de maltracta i es pot potenciar la formulació de noves lleis, més redundants, més implicades i més exactes sobre maltracta i protecció animal. Com diu Teresa Giménez Candela, *“La forma más efectiva de poner en conocimiento del órgano competente una infracción administrativa en materia de protección de los animales es por medio de una denuncia administrativa”*.

Es pot definir el maltracta del Galgo com un comportament delictiu, sense argumentació aparent, només, degut a que l'home és dolent per naturalesa (Thomas Hobbes), o bé podem adoptar la postura de que és per un judici moral degut als hàbits acceptats (Bertrand Russell), la tradició. Tot i així, la repercussió final és la mateixa i sempre s'acaba agredint la integritat física i psicològica de l'animal; per tant, tant si és justificat com si no, precisen de la denúncia i del càstig; els maltractadors no poden quedar impugnes.

7. BIBLIOGRAFIA

1. Pàgines web

- ABC – <http://www.abc.es>
- Amigos de los galgos - <http://www.amigosdelosgalgos.org>
- Asociación salvando galgos - <http://www.salvandogalgos.org>
- De galgos - <http://www.degalgos.org/>
- Derecho Animal - <http://www.derechoanimal.info>
- EL GUADIANA Y TRAILA - <http://elguadianaylatrilla.blogspot.com/>
- EL PAÍS – <http://www.elpais.com>
- El Periódico de Catalunya – <http://www.elperiodico.cat>
- Federación de Asociaciones Protectoras y de Defensa Animal de la Comunidad de Madrid - <http://www.fapam.org>
- Fundació Affinity - <http://www.fundacion-affinity.com>
- Fundació fauna - <http://fundaciofauna.org/drets%20animals.htm>
- Galgo leku - <http://www.galgoleku.org>
- Galgos 112 - <http://www.galgos112.com>
- Galgos sin fronteras - <http://www.galgosinfronteras.org>
- Generalitat de Catalunya – <http://www.gencat.cat>
- GREYHOIND - www.greyhoundsinneed.co.uk
- Il·lustre col·legi d'advocats de Barcelona - <http://www.icab.cat>
- LA VANGUARDIA – <http://www.lavanguardia.com>
- LEVRIER MON AMOUR - <http://www.levrier-mon-amour.fr/>
- Noticias jurídicas - <http://www.noticiasjuridicas.com>
- Pro-Galgo España - <http://progalgospain.wordpress.com>
- Público - www.publico.es
- SOS GALGOS – <http://sosgalgos.com>

2. Legislació

- EL BOE - <http://www.boe.es>
- DERECHO ANIMAL - <http://www.derechoanimal.info>

3. Artículos de prensa

- 20 MINUTOS, *“El Gobierno se echa atrás y no habrá ley de protección animal”* a 20minutos.es, 09 de febrer del 2009.

- ABC, *"Aumentan las adopciones de animales un 11% en cuatro años"* a ABC.es, el día 03 de gener del 2012, Madrid.
- EL MUNDO, *"Jugar a matar animales que no nos inspiran compasión, como los mejillones, es bastante normal. Pero algunos niños lo hacen de forma reiterativa, incluso disfrutando, y eso es un problema"* en el Mundo.es.
- EL MUNDO, *"El Código Penal se modifica para endurecer el castigo por maltrato animal"* en El Mundo.es, 12 de Deseembre de 2010.
- EL MUNDO, *"la crueldad con los animales, un signo de alarma psiquiàtrica, en El Mundo.es, el 13 de Juliol de 2010.*
- EL PAIS, *"De jaula para galgos a merendero ecológico"* a Elpais.com, el 05 de setembre del 2011, Santa Coloma (Barcelona).
- EL PAIS, *"Los asesinos de perros"* a El Pais.com, el 28 de Març de 2011.
- EN DEFENSA DE LOS ANIMALES, *"La Federación de Asociaciones de Protección Aniaml denuncia el maltrato a los lgalgos empleados en la caza de la liebre"*.
- HOY, *"La Protectora propone adoptar un perro como regalo de Navidad"* a Hoy.es, el 18 de desembre del 2011, Noticias Plasencia (Extremadura).
- LA VANGUARDIA, *"La velocidad amenaza al galgo"* a lavanguardia.com, 22 de novembre del 2010, Barcelona, Tendencias.
- LA VOZ DE GALICIA, *"De Francia a Meirás, para adoptar a un galguito de la suerte"* por Beatriz Antón, a lavozdegalicia.es, 12 de gener del 2012, Ferrol (Galicia).
- PÚBLICO, *"El lado oscuro de los galgueros"* a Público.es, el 05 de desembre del 2007.
- PÚBLICO, *"La Eurocámara pide explicaciones a España por la crueldad contra los galgos"* a Público.es, el 05 d'Octubre de 2011.
- PÚBLICO, *"Rescatados 24 galgos encerrados y sin agua en una finca de Parla"* a Público.es, el 09 d'Octubre de 2010.
- SALAMANCA EN DIRECTO, *"Identificado un cazador que mató y abandonó 9 galgos"* a Salamancaendirecto.com, 12 de gener del 2012.
- EL MUNDO, *"EL Código Penal se modifica para endurecer el castigo por maltrato animal"*, en El Mundo.es, el 12 de diciembre de 2010.

4. Llibres

- Fallipi R. *El Gran libro de los perros*. Barcelona: Planeta; 1999.
- Hofer A. *El Gran libro del Perro*. 2ª ED. Barcelona: Oceano Ambar; 2006.
- Morris D. *Razas de perros*. Barcelona: Omega; 2001.

SOLICITUD DE ADOPCIÓN

DATOS DEL ADOPTANTE:

Nombre y Apellidos		Dirección	
Población	Provincia	Código Postal	
NIF	Teléfono fijo	Teléfono móvil	
Nacionalidad	Correo electrónico	¿Tiene vehículo propio?	
¿Cómo nos ha conocido? (internet, folletos, anuncios, stand en feria o fiesta, a través de amigo...)			

- 1) ¿Porqué quiere adoptar un galgo?
- 2) ¿Hay otros perros o animales en la casa? ¿Qué animales son y de qué raza, edad y sexo?
- 3) ¿Ha tenido perro anteriormente? ¿Qué pasó con él?
- 4) ¿Cuántas personas viven en su casa? ¿Cuáles son sus edades? ¿Qué miembro de la familia tendrá mayor responsabilidad sobre el animal?
- 5) ¿Desean todos los miembros de su familia por igual tener en casa un nuevo animal de compañía?
- 6) ¿Alguna alergia conocida?
- 7) ¿Alguna mujer embarazada en casa?
- 8) ¿Qué pasaría con el animal si se diera alguna de estas circunstancias anteriores (alergia o embarazo)?
- 9) ¿Hay niños pequeños en el futuro ambiente del perro? (sobrinos, hermanos pequeños, nietos...)
- 10) ¿Qué piensa de la esterilización de las mascotas?

- 11) ¿Conocen los cuidados y gastos –tanto veterinarios como de otro tipo- que implica tener un animal en casa y están dispuestos a asumirlos?
- 12) ¿De cuánto tiempo dispone para dedicar atención y pasear al perro?
- 13) ¿Vive usted en una casa unifamiliar o chalé? ¿Cuántos metros cuadrados tiene la vivienda? ¿Es de propiedad o de alquiler? ¿En caso de alquiler, dispone de autorización por parte del propietario para tener animales?
- 14) ¿Tiene jardín, patio o terraza privada? ¿Qué altura tiene la valla?
- 15) ¿Vive en un piso? ¿Qué altura? ¿Hay ascensor en la finca?
- 16) ¿Qué tipo de suelo hay en casa? (parquet, cerámica, laminado, moqueta...)
- 17) ¿Vivirá el perro dentro de casa como animal de compañía familiar?
- 18) ¿Que haría si el perro rascase las puertas?
- 19) ¿Qué haría si el perro no fuera totalmente limpio y hace sus necesidades en casa?
- 20) Podría el perro entrar en todas las habitaciones de la casa? ¿En cuáles sí y en cuáles no?
- 21) ¿Dónde viviría el perro durante el día? ¿Y dónde durante la noche?
- 22) ¿Dejaría subir al perro en camas y sofás?
- 23) ¿Qué pasaría con el perro si tuvieran que cambiar de domicilio?
- 24) ¿Cuál es su horario de trabajo?
- 25) ¿Cuanto tiempo pasará el perro solo en casa?
- 26) ¿Cuántas veces sacarán al perro el día durante la semana? ¿Y los fines de semana?
- 27) ¿Quién se encargará de sacar al perro? ¿Su edad?

- 28) ¿Tienen una zona cercana dónde poder sacarlo? (campo, parque, ...)
- 29) ¿Qué hará con el perro cuando se vaya de vacaciones?
- 30) ¿Tiene algún veterinario de confianza? (Nombre/Teléfono)
- 31) ¿Bajo qué nombre y animal está la ficha de su veterinario?
- 32) ¿Está dispuesto a participar con gastos de vacunación, castración, chip, analíticas, pruebas de Leishmania, filaria, erlichia?
- 33) ¿Cuánto es el máximo que gastará si su animal está enfermo o necesita unos gastos más elevados de veterinario a causa de accidente, enfermedad...?
- 34) ¿Cuándo quiere tener al perro? (lo antes posible, cuando esté todo preparado, en algunos días, semanas...)
- 35) ¿Está dispuesto a informarnos periódicamente (llamadas, visitas, correos, fotos...) de cómo está el perro y a recibir inspecciones periódicas?
- 36) ¿Estaría dispuesto a devolvernos el perro si no puede ofrecerle los cuidados mínimos en un futuro?
- 37) ¿Qué pasaría en caso de enfermedad, separación, su fallecimiento o el de su pareja...?
- 38) ¿Ha habido últimamente en su vida algún incidente (fallecimiento de la pareja o familiar, enfermedad, separación) que cree que podría influir en la adopción?

¿Desea añadir algún comentario sobre cualquier aspecto relacionado con la adopción que considere relevante?

Declaro que estos datos son ciertos y que tengo más de 21 años de edad

En a de de 20

La solicitud debe estar debidamente cumplimentada y enviarla por mail a adoptar@degalgos.org

Acorde a lo que establece la ley orgánica 15/1999 de protección de datos de carácter personal (LOPD), el usuario cede el uso de los datos que suscribe a Degalgos, y se compromete a contactar con esta en caso de desear su modificación o eliminación. Este contacto se realizará mediante correo electrónico a la dirección: informacion@degalgos.org

<http://degalgos.org> - <http://adoptarungalgotguiasyconsejos.blogspot.com> - <http://galgomania.blogspot.com>